CHURCH WEEKLY

MAY 2026

ഡോ. പോൾ മണലിൽ

സങ്കീർത്തനങ്ങളുടെ സ്നേഹപ്രകാശം

കവർസ്റ്റോറി

കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി: ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ പ്രഥമ വിദ്യാപീഠം

ഫാ. ഇയ്യൂബ് OIC

ഡോ. വർഗ്ഗീസ് കുര്യൻ : ആനന്ദിന്റെ ശില്പി

കലാധരൻ മറ്റപ്പള്ളി

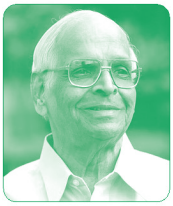

പി. ഭാസ്കരന്റെ സിനിമാഗാനങ്ങളിലെ കല്യാണവിശേഷങ്ങൾ

കെ.വി. അനിൽകുമാർ

An Ecumenical Publication from

THE ALWAYE FELLOWSHIP HOUSE

Church Weekly

Vol. 80
Issue 5
May 2026

An Ecumenical Publication from
THE ALWAYE FELLOWSHIP HOUSE

80th Year of Publication

FOUNDER CHIEF EDITOR : Sri. N.M. ABRAHAM
First Published : December 1946

EDITORIAL BOARD

Dr. M.I. Punnoose
0484-2603260
(Chief Editor)
Kuruvilla M. George IRS (Retd)
Prof. Abraham Mathew
Prof. M.T. Saramma
Santhosh Oommen
Dr. Annie David
Prof. Suseela Alexander
Dr. George Eipe
K.O. Elias
Dr. Saju Mathew
Dr. Jacob Elias

ADVISOR

K.V. Mammen

DISCLAIMER

The Alwaye Fellowship House is not responsible for the contents of the articles or the genuineness of the advertisements published in the Church Weekly.

Sri K.C. Chacko
Founder of the Church Weekly
(1946)

CHURCH WEEKLY
C/o The Alwaye Fellowship House
Union Christian College P.O.
Alwaye - 683 102,
Kerala, South India.
Ph : 0484-2605630, 2606986

E-mail : churchweeklyafh@gmail.com
fellowshiphse@gmail.com
Chief Editor : mip68.afh@gmail.com
Website
www.alwayefellowshiphouse.com

SUBSCRIPTION RATES

	Inside India
Single Issue	₹ 15.00
Annual	₹ 150.00
10 years	₹ 1,500.00
Life (Patron)	₹ 10,000.00
	Outside India
Annual	USD 10
10 years	USD 100
Life (Patron)	USD 1,000

Bank of India - UC College Branch
A/c No. : 856610100002771
AFH - Church Weekly
IFS Code : BKID 0008566

- *Articles, Advertisements and Letters may be sent to the Chief Editor. Photos and matrimonial requests are also welcome. (Full page Rs.1000, Half page Rs.500)*
- *All correspondence regarding subscription enquiries may be sent to the Circulation Manager.*

Read... Subscribe... Recommend...

മഹദ്‌വചനം

The greatest of faults,
I should say,
is to be conscious of none.

- Thomas Carlyle

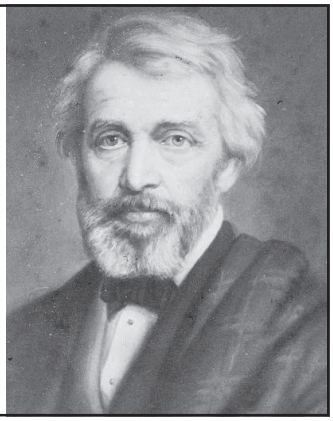

ഈ ലക്കത്തിൽ

4	*Fellowship News*		
5	*മുഖമൊഴി*	രാജൻ മുതൽ നിതിൻ രാജ് വരെ: വേദനിപ്പിക്കുന്ന കാമ്പസ് മരണങ്ങൾ	
6	*സമകാലികം*	ഇനിയും ചാവാത്ത ജാതി	*M.J. Jince*
7	*കവർസ്റ്റോറി*	സങ്കീർത്തനങ്ങളുടെ സ്നേഹപ്രകാശം	*Dr. Paul Manalil*
11	*വഴിവിളക്ക്*	ശൂന്യമാക്കലും പൂർണ്ണമാക്കലും	*Fr. Johney George Cor-Episcopa*
12	*ചിരിയും ചിന്തയും*	സമ്മിശ്രഗന്ധങ്ങളുടെ കൊളാഷ്	*Promod Shankunni*
13	*ചരിത്രപ്പെരുമ*	കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി : ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ പ്രഥമ വിദ്യാപീഠം	*Fr. Iyoob OIC*
17	*സാഹിതീയം*	പി. ഭാസ്കരന്റെ സിനിമാഗാനങ്ങളിലെ കല്യാണവിശേഷങ്ങൾ	*K.V. Anilkumar*
20	*സുഭാഷിതം*	ഒരു കപ്പലപകടം: കഥയും സന്ദേശവും	*K.M. Thomas*
23	*വ്യക്തിയും വീക്ഷണവും*	ഡോ. വർഗ്ഗീസ് കുര്യൻ: ആനന്ദിന്റെ ശില്പി	*Kaladharan Mattappally*
26	*Faithline*	**POOL OF SILOAM**	*Fr. Sam Oommen Panackamattam*
27	*Reflections*	**"COUNT YOUR BLESSINGS" - A PANACEA FOR ALL WORRIES**	*Jose Nadakavukaran George*
30	*Life & Living*	**The "Eye," and our Ways of Seeing**	*Dr. Varghese John*
32	*Memoir*	**The Aluva that I Cherish as My Home Town**	*Dr. Annie David*
34	*Last Page*	**THE LAYMAN LOOKS AT "LEVITICUS"**	*M.G. Kuruvilla*

Not Quite A Life Story: Book Release

'Not Quite A Life Story', a book authored by Mr. Ninan Joseph, former Manager of Federal Bank and resident member of Chacko Homes, was formally released by former Member of Parliament, Dr. Sebastian Paul, on 25 April 2026.

Mr. C. Gauri Dasan Nair, Dr. M. I. Punnoose, Mr. Jaikumar C. Pillai, Mr. Paul Mathew, and Ms. Akshita Pattiyani spoke on the occasion.

Mrs. Georjina George delivered the welcome address, and the author, Mr. Ninan Joseph, delivered the vote of thanks.

The book is published by Carnet Books, Kottayam.

Congratulations ! ! !

Arsha Sairah Jkoshi, a native of Aluva, has secured the first rank at the national level in the CBSE Board examinations by scoring a perfect 600 out of 600 marks.

Arsha is the granddaughter of Prof. M. T. Saramma, a member of the Church Weekly editorial board, and Mr. Koshy John, former Director of the Spices Board.

She studied at Mourya School, Gurugram, Haryana.

Parents: Aromal Amal Jkoshi and Riya.

Hearty congratulations, Arsha!

Condolences

Sri P. T. Kuriakose (92) passed away on 23 April 2026. He had served as a Project Officer in the United Nations. He was honoured with the title "Sabhatharam" by the Syro-Malabar Church. He had been a resident of Chacko Homes since 2003.

The Fellowship House expresses its heartfelt condolences and prayers.

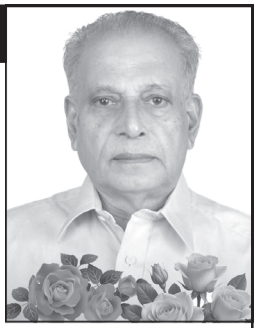

(1934-2026)

• മുഖമൊഴി •

രാജൻ മുതൽ നിതിൻ രാജ് വരെ: വേദനിപ്പിക്കുന്ന കാമ്പസ് മരണങ്ങൾ

കണ്ണൂർ അഞ്ചരക്കണ്ടി ഡെന്റൽ കോളജിലെ ഒന്നാം വർഷ ബി.ഡി.എസ്. വിദ്യാർത്ഥി നിതിൻ രാജിന്റെ മരണം സമൂഹമനഃസാക്ഷിക്കേൽപിച്ച ആഘാതം വളരെ വലുതായിരുന്നു. ഏപ്രിൽ 10 ന് കോളജ് കെട്ടിടത്തിൽ നിന്നു വീണു മരിച്ചനിലയിലാണ് നിതിനെ കണ്ടത്. റാഗിങ്ങ് മൂലവും വിദ്യാർത്ഥി സംഘർഷങ്ങളിലും ഒട്ടേറെ വിദ്യാർത്ഥികൾ കാമ്പസുകളിൽ രക്തസാക്ഷികളായിട്ടുണ്ട്. സിദ്ധാർത്ഥിന്റെയും അഭിമന്യുവിന്റെയുമൊക്കെ മരണം ഇത്തരത്തിൽ കേരളക്കരയുടെ ആകെ നൊമ്പരമായി മാറിയ കാമ്പസ് മരണങ്ങളാണ്. അവരുടെ അമ്മമാരുടെ നിലയ്ക്കാത്ത നിലവിളികൾ സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുബോധത്തിൽ ഇപ്പോഴും മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. "നാൻ പെറ്റ മകനേ..." എന്ന അഭിമന്യുവിന്റെ അമ്മയുടെ ഹൃദയഭേദകമായ നിലവിളി ഒരിക്കലുമടങ്ങാത്ത നോവായി ഇപ്പോഴും അലയടിക്കുന്നു. അടിയന്തിരാവസ്ഥക്കാലത്ത് കൊല ചെയ്യപ്പെട്ട രാജന്റെ മരണമാകും കേരളത്തെ ഏറ്റവും പിടിച്ചുലച്ച കാമ്പസ് മരണം. "നിഷ്കളങ്കനായ എന്റെ കുഞ്ഞിനെ, മരിച്ചിട്ടും നിങ്ങളെന്തിനാണ് മഴയത്തു നിർത്തിയിരിക്കുന്നത്?" എന്ന രാജന്റെ പിതാവ് ഈച്ചരവാര്യരുടെ ചോദ്യം (ഒരച്ഛന്റെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ) ചരിത്രത്തിലെ വലിയ മുറിപ്പാടാണ്.

ഈ സങ്കടമരണങ്ങളുടെ പരമ്പര, കാമ്പസുകളിലിപ്പോഴും തുടരുന്നുവെന്നാണ് നിതിന്റെ മരണം തെളിയിക്കുന്നത്. മേൽ പരാമർശിച്ച മരണങ്ങളെക്കാൾ നിതിന്റെ മരണം നമ്മെ വേദനിപ്പിക്കുന്നത് അവനെ മരണത്തിലേക്കു നയിച്ചത് അവന്റെ അധ്യാപകർ തന്നെയായിരുന്നു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. നിറത്തിന്റെയും ജാതിയുടെയും പേരിൽ സഹപാഠികൾക്കു മുന്നിൽ അധ്യാപകർ നടത്തിയ നിരന്തര അധിക്ഷേപങ്ങളാണ് അവനെ മരണത്തിലേക്ക് തള്ളിവിട്ടതെന്നു പറയുന്നു. നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിൽ വംശീയ വേർതിരിവും ജാത്യധിക്ഷേപവും ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നത് സാക്ഷര കേരളത്തിന് അപമാനമാണ്. പ്രിയശിഷ്യന്റെ ഭാവി ഭദ്രമാക്കാൻ അവനെക്കാൾ സമർത്ഥനായ കീഴാള വിദ്യാർത്ഥിയുടെ വലങ്കയ്യിലെ പെരുവിരൽ ദക്ഷിണയായി ചോദിച്ച കുബുദ്ധികളായ ആചാര്യന്മാരുടെ പരമ്പരയിൽ ഇപ്പോഴും പടുമുളകൾ ജനിക്കുന്നുവെന്നതാണ് അധിക്ഷേപാർഹമായിട്ടുള്ളത്.

കേന്ദ്ര സർവ്വകലാശാലയിലെ ദലിത് വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന രോഹിത് വെമൂലയുടെ ആത്മഹത്യയും സമാന സാഹചര്യത്തിലായിരുന്നു. "ഞാൻ ജനിച്ചു എന്നതാണ് ഞാൻ ചെയ്ത തെറ്റ്" എന്നെഴുതി വെച്ച് ആത്മഹത്യ ചെയ്ത രോഹിത് വെമൂലയുടെ ചരിത്രം പോലെ നിതിന്റെ മരണവും നിശ്ശബ്ദതയുടെ ചരിത്രമാകും. ഒരു ദലിത് കുടുംബത്തിന്റെ ഏകപ്രതീക്ഷയാണ് വംശീയ വിദ്വേഷത്തിനിരയായി നിറയൗവനത്തിൽ അസ്തമിച്ചുപോയത്. നിതിൻ രാജിന്റെ കുടുംബത്തിന് നീതി നടപ്പാക്കി കൊടുക്കാൻ പുതിയ ഭരണകൂടത്തിന് കഴിയണം. അല്ലെങ്കിൽ, ദുർബ്ബല വിഭാഗങ്ങളുടെ മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾക്കും അന്തസ്സിനും പുല്ലുവില കല്പിക്കുന്ന ഒരു നാടിനെ ഒരിക്കലും നാമിനി ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാടെന്ന് തള്ളി മറിക്കരുത്! ◎

സമകാലികം

എം.ജെ. ജിൻസ്

ഇനിയും ചാവാത്ത ജാതി

"മുൻപിലിരിക്കുന്ന കുട്ടി തന്റെ സ്വന്തം കുട്ടിയല്ല എന്നു തോന്നുന്ന നിമിഷം അധ്യാപകൻ വിദ്യാലയത്തിന്റെ പടിയിറങ്ങണം."

- ഗുരു നിത്യചൈതന്യയതി

ഹെയിം ജിനോട്ടിന്റെ (Haim Ginott) 'Between Parent and Child' ലോകമാകെ വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളിലൊന്നാണ്. പുസ്തകത്തിൽ അധ്യാപകരെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് സംസാരിക്കുന്നൊരു ഭാഗത്ത് ജിനോട്ട് ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നുണ്ട്: "ക്രൂരതയുടെ മറുപേരായിരുന്ന ഒരു കോൺസൻട്രേഷൻ ക്യാമ്പിൽ നിന്നും രക്ഷപെട്ടയാളാണ് ഞാൻ. വിശ്വസിക്കാനാവാത്ത പല കാഴ്ചകളും എന്റെ കണ്ണുകൾ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഗ്യാസ് ചേംബറുകൾ നിർമ്മിക്കുന്ന വിദ്യാസമ്പന്നരായ എഞ്ചിനീയർമാർ, കുട്ടികളെ വിഷം കുത്തിവെച്ച് കൊല്ലുന്ന ഡോക്ടർമാർ, സ്ത്രീകളെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും നിർദ്ദയമായി കൊന്നു തള്ളുന്ന ബിരുദധാരികൾ...

നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ നയങ്ങളെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് വലിയ ആശങ്കയുണ്ട്. ഞാൻ നിങ്ങളോട് താഴ്മയോടെ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ്, മുന്നിലിരിക്കുന്ന കുട്ടികളെ മനുഷ്യരാവാൻ സഹായിക്കുക. നിങ്ങളുടെ പരിശ്രമം ഒരിക്കലും കഠിനഹൃദയരായ മതതീവ്രവാദികളെയും വിദഗ്ദ്ധരായ മനോരോഗികളെയും വിദ്യാസമ്പന്നരായ നിരക്ഷരരേയും സൃഷ്ടിക്കുക എന്നതാകരുത്."

ജിനോട്ടിന്റെ പുസ്തകത്തെ ഇപ്പോൾ ഓർക്കാൻ കാരണം, കണ്ണൂർ ഡെന്റൽ കോളജിലെ ഒന്നാം വർഷ ബി.ഡി.എസ്. വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന നിതിൻ രാജിന്റെ അതീവസങ്കടകരമായ ആത്മഹത്യയാണ്. ജാതി, നിറം, അച്ഛന്റെ തൊഴിൽ തുടങ്ങിയവയുടെ പേരിൽ വലിയ പരിഹാസങ്ങളും അധിക്ഷേപങ്ങളും നേരിട്ടിരുന്നുവത്രേ ഈ വിദ്യാർത്ഥി. നിതിന്റെ ദാരുണമായ മരണത്തെത്തുടർന്ന് ഇപ്പോൾ രണ്ട് അധ്യാപകർ സസ്പെൻഷനിൽ ആയിട്ടുണ്ട്.

ഈ 2026-ൽ നിറവും ജാതിയും പിതാവിന്റെ തൊഴിലും മൂലം മിടുക്കനായൊരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് തന്റെ ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടി വന്നുവെങ്കിൽ, നവോത്ഥാന കേരളം / പുരോഗമന കേരളം തുടങ്ങിയ പദങ്ങളൊക്കെ കേവലം പരിഹാസ്യ പദങ്ങളാണെന്നു പറയേണ്ടിവരും. സർവ്വ വിധ ഭേദചിന്തകൾക്കുമപ്പുറം നമ്മളെല്ലാം മനുഷ്യരെന്നും സഹോദരരെന്നും മനസിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ പഠിച്ചതുകൊണ്ടും പഠിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമൊക്കെ എന്തു പ്രയോജനം? ഇത്തരം അധ്യാപകർ കലാലയങ്ങളിൽ എന്നല്ല, ആധുനിക ജീവിത പരിസരങ്ങളിൽ പോലും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല.

'നിങ്ങളേതു ദിശയിലേക്കു തിരിഞ്ഞാലും നിങ്ങളുടെ വഴിമുടക്കുന്ന നികൃഷ്ട ജന്തുവായി ജാതിയുണ്ടാകും. ആ ജീവിയെ കൊല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹികവുമായ പരിഷ്കരണങ്ങൾ സാധ്യമല്ല, എന്ന് അംബേദ്കർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ജാതിയുടെ പേരിലുള്ള വേർതിരിവുകൾ ഇല്ലാതാക്കുക എന്നത് ആ വേർതിരിവുകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നവരുടെ മാത്രം ആവശ്യമല്ല, മനുഷ്യസാഹോദര്യത്തിലും സമത്വത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന സർവ്വരുടെയും ആവശ്യമാണ്. ആ ബോധ്യത്തിൽ വളരാൻ, ആ ബോധത്തെ വളർത്താൻ സഹായിക്കുന്നതാവട്ടെ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസം. അക്ഷരമറിയാമായിരുന്ന പ്രാകൃത മനുഷ്യരെന്ന് വരുംതലമുറ നമ്മെക്കുറിച്ച് പറയാതിരിക്കട്ടെ!

കവർസ്റ്റോറി

ഡോ. പോൾ മണലിൽ

സങ്കീർത്തനങ്ങളുടെ സ്നേഹപ്രകാശം

ദൈവവുമായുള്ള ഉടമ്പടിയുടെ ഒരു വേദശാസ്ത്ര പ്രകീർത്തനമാണ് "ദൈവമേ, ഞങ്ങളെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തേണമേ" എന്ന അപേക്ഷയിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നത്. എൺപതാം സങ്കീർത്തനം മൂന്നാം വാക്യം തുടർന്നു പൂരിതമാകുന്നത്, "ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടേണ്ടതിനു തിരുമുഖം പ്രകാശിപ്പിക്കേണമേ" എന്ന വാചകത്തോടെയാണ്. ആഴത്തിലുള്ള അർത്ഥവും ആശയവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒരു വേദഭാഗമാണിത്. ദൈവഭക്തന്റെ ഹൃദയത്തുടിപ്പുകൾ എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന തരത്തിൽ ഈ സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ മാസ്മരികത നമ്മെ നിരന്തരം പുണരുന്നുണ്ട്.

ഇംഗ്ലീഷിൽ ഈ വാക്യം തുടങ്ങുന്നതു "Restore us" എന്ന വാക്കുകളോടെയാണ്. യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുക, പുനഃസ്ഥാപിക്കുക, മടങ്ങിവരിക എന്നിങ്ങനെയെല്ലാം Restore നു അർത്ഥമുണ്ട്. ''യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തേണമേ" എന്ന് അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണ്: നമ്മൾ യഥാസ്ഥാനത്തല്ല നിൽക്കുന്നത്. അതായതു നിൽക്കേണ്ട സ്ഥാനത്തു നിന്നു വ്യതിചലിച്ച് നമ്മൾ മറ്റൊരിടത്തു നിലകൊള്ളുന്നു എന്നാണ് ഈ വാക്കിന്റെ അർത്ഥസൂചന.

ഏതൊരു വ്യക്തിയുടെയും ജീവിതത്തിലൂടെ കണ്ണോടിച്ചാൽ ഇക്കാര്യം ബോധ്യപ്പെടും. നമ്മൾ നടക്കേണ്ട വഴിയിലൂടെയും നമ്മൾ ലക്ഷ്യമാക്കേണ്ട ഇടങ്ങളിലേക്കും പോകാതെയാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. അതിനാൽ നമ്മുടെ ക്രമം തെറ്റിയ ജീവിതത്തിനു ഒരു പുനഃസ്ഥാപനം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. അതാണ് ഈ സങ്കീർത്തനത്തിലെ അപേക്ഷയുടെ പൊരുൾ.

നമ്മൾ ജീവിതത്തിൽ യഥാസ്ഥാനങ്ങളിലും ഇടങ്ങളിലും കൂട്ടുകെട്ടിലും നിൽക്കാത്തതുകൊണ്ട് നിരാശയും പരാജയഭീതിയും വേറാക്കൂറും വിരക്തിയും ആലസ്യവും ശൂന്യതയും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. "ദൈവമേ, ഞങ്ങളെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തേണമേ"

എന്ന അപേക്ഷ അതിനാൽ യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യതിചലിക്കപ്പെട്ട ജനതയുടെ വിലാപമാണ്.

ഈ സങ്കീർത്തനം ചരിത്രപരമായ ഒരു ധർമ്മസങ്കടത്തിന്റെ രേഖാചിത്രം കൂടിയാണ്. ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പ്, അതായതു ബി.സി. 721-ൽ അസീറിയൻ സൈന്യം ഇസ്രായേലിന്റെ വടക്കൻ ദേശത്തെ കീഴടക്കുകയുണ്ടായി. ഇസ്രായേലിന്റെ ഒരു പ്രതിസന്ധിഘട്ടമായിരുന്നു അത്. എൺപതാം സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ ആദ്യവാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു അക്കാര്യം വ്യക്തമാണ്. "എഫ്രേയീമും ബെന്യാമീനും മനശ്ശെയും കാൺകെ നിന്റെ വീര്യബലം ഉണർത്തി ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി വരണമേ" എന്നാണ് ആസാഫിന്റെ ഈ സങ്കീർത്തനത്തിൽ പറയുന്നത്. ഈ മൂന്നു ഗോത്രങ്ങളും ദൈവജനമാണ്. ഇസ്രായേലിന്റെ വടക്കൻ ദേശത്തിന്റെ പതനം മൂലം ദൈവജനം ഇപ്പോൾ ദുരിതത്തിലാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ഉടമ്പടി ബന്ധത്തിലാണ് ഇസ്രായേൽ ജനത മുമ്പ് കനാൻ നാട്ടിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടത്. ദൈവജനത്തിന്റെ അന്നത്തെ പുറപ്പാട് യഥാസ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടാനുള്ള ഒരു ഉടമ്പടിയെ മുൻനിർത്തിയുള്ളതായിരുന്നു. 'Restore' എന്ന സങ്കല്പം അന്നു മുതലുള്ളതാണ്.

ദൈവജനത്തെ പുറപ്പാട് കാലത്തു യഥാസ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിച്ചെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അസീറിയൻ സൈന്യവും ബാബിലോണിയൻ സൈന്യവും റാഹേലിന്റെ മക്കളുടെ ഗോത്രങ്ങളും കനാൻ സങ്കല്പത്തെ തകർക്കാൻ എത്തിയിരിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ ഖിന്നതയാണ് "ദൈവമേ, ഞങ്ങളെ യഥാസ്ഥാനത്താക്കേണമേ" എന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉയർന്നുകേട്ടിരിക്കുന്നത്.

ഈ പ്രാർത്ഥനയിലെ ചരിത്രപരമായ ഒരു വസ്തുത ഇതിലെ രാഷ്ട്രീയമാണെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയമായ ഒരു നിലനിൽപിനു വേണ്ടി മാത്രമല്ല സങ്കീർത്തനക്കാരൻ വിലപിക്കുന്നത്. ദൈവവുമായുള്ള ഉടമ്പടി വീണ്ടും പുതുക്കാനുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണ് ഇതിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ, എന്തുകൊണ്ടാണ് യഥാസ്ഥാനത്തു നിന്നു എഫ്രേം, ബെന്യാമിൻ, മനശ്ശെ ഗോത്രങ്ങൾ വ്യതിചലിക്കപ്പെട്ടതു എന്നൊരു അന്വേഷണമൊന്നും നടത്തുന്നില്ല. അതു നമ്മുടെ ആത്മപരിശോധനയ്ക്കു വിധേയമാക്കാനുള്ള വിഷയമാണ്. എന്തായാലും ശത്രുക്കൾ ഇപ്പോൾ ദൈവജനത്തെ കീഴടക്കിയിരിക്കുന്നു.

യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിലകൊള്ളാൻ സ്വന്തമായി കരുത്തും ബുദ്ധിയും വിവേചനവും അവർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു. അതിനാൽ സങ്കീർത്തനക്കാരൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതു ഒരു വീണ്ടെടുപ്പാണ്. അതിനു

ദൈവം കരങ്ങൾ നീട്ടണം. വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ കരങ്ങൾ നീട്ടിയാൽ മാത്രമേ അവർക്കു രക്ഷപെടാൻ കഴിയൂ എന്നാണ് സങ്കീർത്തനക്കാരൻ വിലപിക്കുന്നത്. അതിനുവേണ്ടിയാണ് "ദൈവമേ, ഞങ്ങളെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തേണമേ" എന്ന് കേണപേക്ഷിക്കുന്നത്.

> നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ ദൈവം കേൾക്കാതിരിക്കുമോ? ഇസ്രായേലിന്റെ ഇടയനോട് സങ്കീർത്തനക്കാരന്റെ പ്രാർത്ഥന, തന്റെ വിലാപം "ചെവിക്കൊള്ളണമേ" എന്നാണ്. യഹോവ തന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്നില്ലെന്നൊരു തോന്നൽ അതിലുണ്ട്. എന്നാൽ ഇസ്രായേലിന്റെ ഇടയൻ ജനത്തോടുകൂടി നടക്കുന്ന ഇടയനാണ്. സർവ്വാതിശായിയായ ദൈവം അപ്രകാരം ജനങ്ങൾക്കു സമീപസ്ഥനാണ്.

ഈ സങ്കീർത്തനം പരാമർശിക്കുന്ന പ്രത്യേകമായൊരു വിശേഷണമുണ്ട് - കെരൂബുകളിൻമേൽ അധിവസിക്കുന്നവൻ. ദൈവസാന്നിധ്യവും ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയും സംപ്രേഷണം ചെയ്യുന്ന പദമാണ് കെരൂബ് എന്നുള്ളത്. കെരൂബുകളിൻമേൽ അധിവസിക്കുന്നവനേ പ്രകാശിക്കേണമേ എന്നും സങ്കീർത്തനക്കാരൻ വിലപിക്കുന്നുണ്ട്: യഹോവയ്ക്കു ഇഷ്ടം തോന്നിയാൽ മാത്രമേ തിരുമുഖം പ്രകാശിക്കുകയുള്ളൂ. തിരുമുഖം പ്രകാശിക്കുക എന്നാൽ തിരുപ്രസാദമാണ്.

പ്രകാശത്തിലൂടെ ഇസ്രായേൽ ജനതയ്ക്കു കൃപയും അനുഗ്രഹവും ലഭിക്കുമെന്നാണ് സങ്കീർത്തനക്കാരൻ പ്രത്യാശിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ കൃപ ലഭിച്ചാൽ ജീവിതത്തിലെ ദുരിതങ്ങളും ദുരന്തങ്ങളും ദുഃഖങ്ങളും പോയ്മറയും. ജീവിതത്തിലെ പ്രതിസന്ധികളെ അതിജീവിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാം പഴയതുപോലെയാകുമെന്നാണ് പ്രതീക്ഷ. എല്ലാം യഥാസ്ഥാനത്താകും. തകിടം മറിഞ്ഞതെല്ലാം പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടും. അതിനാലാണ് തന്റെ സങ്കീർത്തനം ചെവിക്കൊള്ളണമെന്നും അതുകേട്ട് തിരുമുഖം പ്രസാദിക്കണമെന്നും പറയുന്നത്. "ദൈവമേ, ഞങ്ങളെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തേണമേ" എന്ന പ്രാർത്ഥന ഇപ്രകാരം ദൈവവുമായുള്ള ഉടമ്പടിയുടെ പുനഃസ്ഥാപന പ്രഘോഷണമാണ്.

ഈ സങ്കീർത്തനത്തിൽ നിന്നു തിരിച്ചറിയേണ്ടതും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുമായ ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്. ദൈവവുമായി അനുരഞ്ജനപ്പെടാനുള്ള മനുഷ്യന്റെ ഇച്ഛാശക്തിയാണ് അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത്. വിശ്വാസത്തോടെ ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ ഉടമ്പടി പുതുക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയാണ് മറ്റൊരു കാര്യം. ദൈവികമായ വരപ്രസാദം അനുഭവവേദ്യമാക്കാൻ തിന്മയിൽ നിന്നു ജനത മോചനം പ്രാപിക്കണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ നഷ്ടപ്പെട്ട പ്രതീക്ഷയും പ്രത്യാശയും ജീവിതത്തിൽ പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയൂ.

ദൈവമേ, ഞങ്ങളെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തേണമേയെന്നുള്ള വിലാപം എല്ലാ കാലത്തെയും മുൻനിർത്തിയുള്ള മനുഷ്യന്റെ ഒരു നിലവിളിയാണ്. ദൈവമുഖം പ്രകാശിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ മനസ്സിലെ ഇരുട്ടുകൾ എല്ലാം അപ്രത്യക്ഷമാകുമെന്നു സങ്കീർത്തനക്കാരൻ പ്രത്യാശിക്കുന്നു. ദൈവകൃപയെ വീണ്ടെടുക്കാനുള്ള ഈ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ ആത്മീയജീവിതത്തെ പുതുക്കാൻ കഴിയുന്ന അനുഭവത്തിലേക്കു നമുക്കു മുഖം തിരിക്കാം. ◉

Scan QR Code
For Website

GPS®

GLOBAL PUBLIC SCHOOL

KOCHI

Offers Exciting Pathways To Success

Choose the best fit for your children's unique learning style and make them future ready.
We groom well-rounded world citizens.

RESIDENTIAL FACILITIES AVAILABLE

GLOBAL EDUCATION TRUST OFFERS

global public school®
GLOBAL VISION. TRADITIONAL VALUES.
CBSE

STEPPING STONES
KINDERGARTEN

GPS - International
a division of Global Education Trust
CAMBRIDGE

GPS Brookes Kochi
IB

For details : +91 (484),2713743/45/46 Follow Us On : www.globalpublicschool.org

വഴിവിളക്ക്

ഫാ. ജോണി ജോർജ്
കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ

ശൂന്യമാക്കലും പൂർണ്ണമാക്കലും

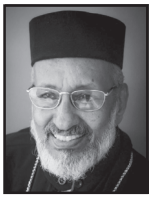

'തൽമൂദ്' (Talmud) യഹൂദന്മാരുടെ ഒരു പ്രാമാണിക ഗ്രന്ഥമാണ്. അനേകം ധാർമ്മികപാഠങ്ങൾ അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അനുദിനജീവിതത്തിൽ പിൻതുടരേണ്ട നിരവധി ഉത്തമ കാര്യങ്ങൾ അതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിലൊന്ന് ഇപ്രകാരമാണ്. പ്രവാചകനായ ഏലിയാവ് റാബായി സിമറോൻ ബൻ യോഹായിയുടെ പാർപ്പിട ഗുഹയുടെ കവാടത്തിൽ നിൽക്കുകയാണ്. ഈ സമയത്ത് റാബായി യോശുവ ബൻ ലേവി ആ വഴി വന്നു. അദ്ദേഹം പ്രവാചകനോട് ചോദിച്ചു: "മ്ശിഹാ എപ്പോഴാണ് വരുന്നത്?" പ്രവാചകൻ ഉത്തരം നൽകി: "നീ തന്നെ ചെന്ന് അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിക്കുക.'' റാബായി തിരിച്ച് ചോദിച്ചു: "അദ്ദേഹം എവിടെയാണുള്ളത്?" പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു: "നഗരകവാടത്തിൽ നിൽപുണ്ട്.'' റാബായി ചോദിച്ചു: "എങ്ങനെയാണ് അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചറിയുക?" ഏലിയാവ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "പട്ടിണിപ്പാവങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിൽക്കുന്ന അവനെ വേഗത്തിൽ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. മറ്റുള്ളവർ മുറിവിലും വ്രണത്തിലും കെട്ടിയിരിക്കുന്ന തുണിക്കഷണങ്ങൾ എല്ലാം ഒന്നിച്ച് അഴിച്ചുകൊടുക്കുമ്പോൾ ഒരാൾ മുറിവിൽ കെട്ടിയിരിക്കുന്ന ഒരു തുണിക്കഷണം മാത്രം അഴിച്ചു മാറ്റുന്നു. അയാൾ പറയുന്നു: 'ഒരു പക്ഷേ, സഹായം തേടി ആരെങ്കിലും എന്റെ അടുക്കൽ വന്നേക്കാം. ഞാൻ പോകാൻ റെഡിയായിരിക്കണം." എല്ലാ മുറിവുകളിൽ നിന്നും കെട്ട് ഒന്നിച്ചു അഴിച്ചുമാറ്റിയാൽ വ്രണം വൃത്തിയാക്കിയതിനുശേഷം തിരിച്ചുകെട്ടാൻ സമയം കിട്ടിയില്ലെങ്കിലോ! ഇതായിരുന്നു അയാളുടെ ചിന്ത.

പ്രസിദ്ധ അമേരിക്കൻ പ്രബോധകനായ ഹെൻട്രി നൂവന്റെ (Hentry Neuven) 'മുറിവേറ്റ സൗഖ്യദായകൻ' (Wounded Healer) എന്ന ആശയം വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. വേദന അനുഭവിച്ചവനേ മറ്റുള്ളവന്റെ വേദനയിൽ സഹാനുഭൂതി പ്രകടിപ്പിക്കാനാകൂ. Sympathy അല്ല Empathy ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ വേദന, ദുഃഖം, ദാരിദ്ര്യം, ഏകാന്തത തുടങ്ങിയ അനുഭവങ്ങളിൽ കൂടി കടന്നുപോകണം.

ഗ്രീക്കുഭാഷയിലെ രണ്ടുവാക്കുകൾ ജീവിതാനുഭവത്തിന്റെ ഒരേ കാര്യത്തെ രണ്ടു വശങ്ങളിൽ കൂടി വ്യക്തമാക്കുന്നവയാണ്. ഒന്ന്, കെനോസിസ് (Kenosis - ശൂന്യമാക്കൽ) രണ്ട്, പ്ലെരോമ -(Pleroma പൂർണ്ണമാക്കൽ). ഇവ രണ്ടും പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. വേദനയെ തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാക്കി കാണിക്കുന്നു; യാതനയ്ക്ക് അഥവാ ദുരിതത്തിന് നവമായൊരു അർത്ഥതലം നൽകുന്നു. ഒരാൾ ഇന്നനുഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അയാളിൽനിന്ന് എടുത്തുകളയുമ്പോൾ അത് ശൂന്യമാക്കലാണ്. അതിന് ആദ്ധ്യാത്മിക / ലൗകിക അർത്ഥ തലങ്ങളുണ്ടാകാം / തൽസ്ഥാനം കഠിനമായ പ്രയത്നം മൂലം ആത്മചൈതന്യം കൊണ്ട് നിറയ്ക്കുന്നത് പൂർണ്ണമാക്കലാണ്. ക്രൂശാരോഹണത്തിന് മുമ്പ് കർത്താവ് നടത്തിയ പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റി വി. ലൂക്കോസ് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "പിതാവേ! നിനക്ക് മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ ഈ പാനപാത്രം എങ്കൽ നിന്ന് നീക്കേണമെ. എങ്കിലും എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല നിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ ആകട്ടെ. അവനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ഒരു ദൂതൻ പ്രത്യക്ഷനായി. അവന്റെ വിയർപ്പ് വലിയ ചോരത്തുള്ളി പോലെയായി" (വി. ലൂക്കോസ് 22:41).

ചിരിയും ചിന്തയും

പ്രമോദ് ശങ്കുണ്ണി

സമ്മിശ്ര ഗന്ധങ്ങളുടെ കൊളാഷ്

ഗന്ധസ്യോപരി, പുഷ്പം, നമ:. ..... (ചന്ദനം ചാർത്തിയതിനു മുകളിൽ പുഷ്പം സമർപ്പിക്കുന്നു). പൂജാവിധികളുടെ ഭാഗമായി ചൊല്ലുന്ന "ഗന്ധസ്യോപരി പുഷ്പം നമ:" എന്ന മന്ത്രഭാഗം ജീവിത ത്തിലെ മറ്റ് ചില സന്ദർഭങ്ങളിലും അറിയാതെ ഓർത്തു പോകും. ചില സ്ഥലങ്ങൾക്ക് ചില സവി ശേഷ ഗന്ധങ്ങളുടെ ഐഡന്റിറ്റി ഉണ്ട്. മട്ടാഞ്ചേരി ജൂ ടൗണിലെ പാണ്ടികശാലയുടെ മുന്നിലൂടെ പോകുമ്പോൾ ചുക്കിന്റെയും കുരുമുളകിന്റെയും പ്രാക്തനഗന്ധങ്ങളുടെ നിഗൂഢ അറകളിലേക്ക് നമ്മുടെ മനസ്സ് അറിയാതെ ഊളിയിട്ടുപോകും. അവ ചരിത്രത്തിന്റെ അടരുകളിലേക്കും ആഭിചാര ക്രിയകളിലേക്കും കീഴടക്കലുകളിലേക്കും വെട്ടിപ്പിടുത്തങ്ങളിലേക്കും രഹസ്യ ലിപികളുടെ കാണാക്കയങ്ങളിലേക്കും നമ്മെ നയിക്കും. കലൂരിലെ അന്തോണീസ് പുണ്യാളന്റെ മുന്നിലൂടെ ചൊവ്വാഴ്ചകളിൽ നടക്കുമ്പോൾ മിഴിനീർ കണങ്ങളായി ഉരുകിയൊലിച്ച മെഴുകുതിരിയുടെ നനവാർന്ന ഗന്ധം അരൂപിയായി നമ്മെ പൊതിയും.

ഇടപ്പള്ളിയിലെ മോഡേൺ ബ്രെഡ് ഫാക്ടറിക്ക് മുന്നിലൂടെയുള്ള യാത്രയിൽ മൊരിഞ്ഞ ബ്രെഡിൽ പൊതിഞ്ഞ വിശപ്പിന്റെ ഗന്ധം രസനയിൽ ചേക്കേറും... മുരുകൻ കോവിലിലെ കർപ്പൂര ആരതി അജ്ഞാതമായ മോക്ഷ കവാടത്തിലേക്ക് മനസ്സിനെ നയിക്കും. ചമ്പക്കരയിലെ മീൻ മാർക്കറ്റിൽ നിന്നുള്ള മീൻചൂര് അതിജീവനത്തിന്റെ ഹിരണ്മയ ചെതുമ്പലുകളായി കലമ്പും... ഡിണ്ടിഗലിൽ നിന്ന് ടീ ഗാർഡൻ എക്സ്പ്രസ്സിൽ ടിക്കറ്റെടുക്കാതെ കള്ളവണ്ടി കയറി വരുന്ന മുല്ലപ്പൂ

ക്കളുടെ മന്മഥ മദഗന്ധം പൂക്കാരൻ മുക്കിലെ കടയിലിരുന്ന് നതാംഗിമാരെ ചൂളമടിച്ച് വിളിക്കും. സാമ്പ്രാണിത്തിരിയുടെ രൂക്ഷ ഗന്ധം പരേതന്റെ പരിദേവന ങ്ങളുടെ ചുരുളുകളായി മരണ വീടിന്റെ തേങ്ങലുകളാകും.

എറണാകുളം മാർക്കറ്റിന് സമീപത്തെ ചന്തത്തോട്ടിലെ സമ്മിശ്രഗന്ധങ്ങളുടെ കൊളാഷ്. കരിന്തുളസിയും ഉള്ളിയും ഇട്ട് മൂപ്പിച്ച് കാച്ചിയ എണ്ണയുടെ നിർമ്മല സൗകുമാര്യം വഹിക്കുന്ന നാണം കുണുങ്ങിയായ നാട്ടിൻ പുറത്തുകാരി. സാഗരഗർഭങ്ങളിൽ നിന്ന് വിരുന്ന് വരുന്ന നെയ്ച്ചാളകൾ കുരുമുളക് പേസ്റ്റിന്റെ സ്വിമ്മിംഗ് സ്യൂട്ടിൽ നീന്തിത്തുടിക്കുമ്പോൾ ഉയരുന്ന സ്വയമ്പൻ ഗന്ധം. ഓ... ഇനി... വയ്യ... മതി...

തെരണ്ടിവാൽ കഷണം : നമ്പൂതിരിയും കാര്യസ്ഥനും നേരമ്പോക്കിന് ഗമിക്കുകയാണ്. അപ്പോഴാണ് മീൻ പൊരിക്കുന്നതിന്റെ ഗന്ധം ഇരുവർക്കും അനുഭവവേദ്യമായത്. സസ്യഭുക്കായ നമ്പൂതിരി മൂക്ക് പൊത്തിപ്പിടിച്ചു. കാര്യസ്ഥനും ഇപ്രകാരം മൂക്ക് പൊത്തിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ട് നമ്പൂതിരി കാര്യസ്ഥനോട് ചോദിച്ചു. "നോം മൂക്ക് പൊത്തിയത് മത്സ്യത്തിന്റെ രൂക്ഷമായ ഗന്ധം സഹിക്കുവാൻ താൽപ്പര്യമില്ലാത്തതു കൊണ്ടാണ്. എന്നാൽ താൻ അങ്ങനെയല്ലല്ലോ. മൂന്ന് നേരവും മീൻ കറിയിൽ മുങ്ങാംകുഴിയിടുന്ന വനാണല്ലോ. പിന്നെ എന്തിനാണ് മൂക്ക് പൊത്തിയത്? കാര്യസ്ഥൻ വായും മൂക്കും പൊത്തിക്കൊണ്ട് തന്നെ മറുപടി പറഞ്ഞു. മൂക്കിനുള്ളിലേക്ക് കയറിയ മീൻ വറുത്തതിന്റെ ഗന്ധം പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങിപോകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി കൂടിയാണ് മൂക്ക് പൊത്തിയത്. ഇങ്ങനെ മണത്തെ പുറത്തേക്ക് കളയാതെ വീട്ടിലെത്തിയാൽ ഇരുനാഴി അരിയുടെ ചോറ് പള്ളയിൽ നിറയ്ക്കാം എന്നും കരുതി. ◎

ചരിത്രപ്പെരുമ

ഫാ. ഇയ്യൂബ് OIC

കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി: ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ പ്രഥമ വിദ്യാപീഠം

കോട്ടയം പട്ടണത്തിൽ നിന്ന് ഒരു മൈൽ വടക്കു പടിഞ്ഞാറായി മീനച്ചിലാറിന്റെ തീരത്ത് ഒരു തുരുത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥാപനമാണ് പഴയ സെമിനാരി. കോട്ടയം കോളേജ്, എസ്കൂലി (സ്കൂൾ) കോട്ടയം, ഓർത്ത ഡോക്സ് തിയോളജിക്കൽ സെമിനാരി എന്നെല്ലാം ഇതിന് വിശേഷണങ്ങൾ ഉണ്ട്. കോട്ടയത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലും ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസ ചരിത്രത്തിലും അച്ചടിയുടെ നാൾവഴികളിലും പല സുറിയാനി മതവിഭാഗങ്ങളുടെയും ഉത്ഭവചരിത്രത്തിലും ഈ സ്ഥാപനത്തിനും നാലുകെട്ടിനുമുള്ള പ്രാധാന്യം ഒട്ടും ചെറുതല്ല. ഈ പഠനം പ്രധാനമായും ഇതിന്റെ ഉത്ഭവത്തേയും ആദ്യ കാലപ്രവർത്തനങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണമാണ്.

കേരളത്തിലെ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഔദ്യോഗിക വസതികൂടിയായ ഈ സ്ഥാപനത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന മൂന്നുനില നാലുകെട്ട് മാളികയിലാണ് ദക്ഷിണ ഇൻഡ്യയിലെ പ്രഥമ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാപീഠം സ്ഥാപിതമായത്. കേരളീയർ ആദ്യമായി ഇംഗ്ലീഷ് അക്ഷരങ്ങൾ പഠിച്ചതും, ആധുനിക അച്ചടിയിലൂടെ പ്രസിദ്ധീകരണകല കേരളത്തിന് പ്രദാനം ചെയ്തബെഞ്ചമിൻ ബെയ്ലി അച്ചടി ആരംഭിച്ചതും, വിദ്യാർത്ഥികൾ ആദ്യമായി ഉടുപ്പണിഞ്ഞ് ക്ലാസ്സിൽ പോയതും സ്ത്രീകൾക്ക് സ്വത്തവകാശം നൽകുന്ന രീതി നടപ്പിലാക്കിയതും ഇവിടെ വെച്ചാണ്.

വീരമാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ കാലത്ത് തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യം അതിവിസ്തൃതമായിത്തീർന്നു. നിരവധി പള്ളികൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉയർന്നു വന്നു. ടിപ്പുവിന്റെ ആക്രമണഫലമായി പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാരുടെ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന അങ്കമാലിപ്പട്ടണം നിശ്ശേഷം നശിച്ചുപോയി. പിന്നീട് മാർതോമ്മമാരുടെ ആസ്ഥാനം അവരവർ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെ പള്ളികളായി പരിണമിച്ചു. മലങ്കര സഭയ്ക്ക് ഒരു ആസ്ഥാനത്തിന്റെയും വൈദികരെ പരിശീലിപ്പിക്കാൻ ഒരു പഠിത്ത വീടിന്റെയും ആവശ്യകതയുള്ള സമയമായിരുന്നു അത്.

ഉത്ഭവം

1809 ൽ കണ്ടനാട് കൂടിയ യോഗത്തിൽ തെക്കും വടക്കും രണ്ടു പഠിത്തവീടുകൾ സ്ഥാപിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. അതിനായി പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനേയും കായംകുളം ഫിലിപ്പോസ് റമ്പാനേയും ചുമതലപ്പെടുത്തി. പക്ഷേ കായംകുളം റമ്പാൻ പെട്ടെന്ന് ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. അതിനാൽ ഒരു പഠിത്തവീട് മതിയെന്നും, കേരളത്തിന്റെ മധ്യസ്ഥാനമായ കോട്ടയത്ത് വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസ

ത്തിനും ആസ്ഥാനം ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും, ഒരു സെമിനാരി എന്ന ആഗ്രഹം വർദ്ധമാനമായിത്തീർന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന ഒരു കച്ചവട കേന്ദ്രമായതു കൊണ്ടായിരിക്കാം ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാന്റെ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധയ്ക്ക് കോട്ടയം പാത്രീഭവിച്ചത്.

വട്ടിപ്പണം

കേണൽ മെക്കാളി മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി മെത്രാപ്പോലീത്ത ആയിരുന്ന ആറാം മാർ ത്തോമ്മായിൽ നിന്നും പതിനായിരം രൂപയുടെ തുല്യമായ മൂവായിരം പൂവരാഹൻ കടം വാങ്ങി. പ്രസ്തുത പണം എട്ടു ശതമാനം നിരക്കനുസരിച്ച് മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ പേരിൽ സ്ഥിരമായി പലിശയ്ക്ക് നിക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ഉടമ്പടി 1808 ഡിസംബർ ഒന്നാം തീയതി കേണൽ മെക്കാളി ഒപ്പിട്ടു കൊടുത്തു. വിദ്യാലയം സ്ഥാപിക്കുവാൻ പോകുന്ന സെമിനാരിയുടെ വാർഷിക ചെലവിലേക്കായി പ്രധാന മെത്രാപ്പോലീത്ത യഥാവസരം പലിശ വാങ്ങിക്കൊള്ളണമെന്ന വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം പലിശ വാങ്ങി സെമിനാരിച്ചെലവുകൾ നടത്തണമെന്നു നിശ്ചയിച്ച തുകയാണ് പ്രസിദ്ധമായ വട്ടിപ്പണം.

മൺറോയുടെ സംഭാവന

ഒരു തികഞ്ഞ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനും മെക്കാളിയുടെ അനന്തരഗാമിയുമായിരുന്ന കേണൽ മൺറോ, പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് റമ്പാന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ച് സന്തുഷ്ടനായി സെമിനാരി സ്ഥാപനത്തിന് വമ്പിച്ച സഹായങ്ങൾ ചെയ്തു. വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശയിനത്തിൽ മൂവായിരത്തി മുന്നൂറ്റി അറുപതു രൂപ ഉടൻ തന്നെ സെമിനാരിപ്പണിക്കായി നൽകി.

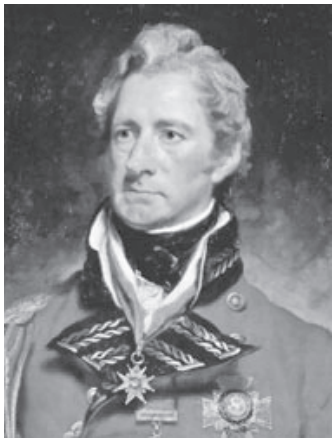

കേണൽ മൺറോ

റാണി ഗൗരി ലക്ഷ്മിഭായിയുടെ സംഭാവന

മൺറോ സായിപ്പിന്റെ പ്രേരണാഫലമായി റാണി ഗൗരി ലക്ഷ്മിഭായി സെമിനാരിയുടെ ആവശ്യത്തിനായി 18 ഏക്കർ സ്ഥലം കരം ഒഴിവാക്കി കൊടുത്തു. കല്ലും മരവും സെമിനാരി പണിക്കായി കാടുകളിൽ നിന്നും വെട്ടുവാനും അനുവാദം നൽകി. സിറിയൻ സെമിനാരിയുടെ ദൈനം ദിന ആവശ്യങ്ങൾക്കായി 1817 ൽ മഹാറാണി 20,000/- രൂപയും കല്ലടയിൽ മൺറോ ദീപ് എന്ന് പിന്നീട് അറിയപ്പെട്ട സ്ഥലവും ദാനം ചെയ്തു. കൂടാതെ സെമിനാരിയോട് ചേർന്ന് ഒരാശുപത്രി നടത്തുന്നതിനായി മാസംതോറും എഴുപത് രൂപയും നൽകി വന്നു. എണ്ണായിരം രൂപ റസിഡന്റ് സംഭാവനയും നൽകി.

സെമിനാരി സ്ഥാപനം

1813-ാം ആണ്ട് ഫെബ്രുവരി മാസത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് റമ്പാൻ സിറിയൻ സെമിനാരിക്ക് അടിസ്ഥാനമിട്ടു. അക്കാലത്തെ ഗതാഗതം മുഖ്യമായും ജലമാർഗ്ഗമായിരുന്നതു കൊണ്ടാകാം നദീതീരത്ത് സെമിനാരി സ്ഥാപിച്ചതെന്ന് ഊഹിക്കാം. മൂപ്പത്തിയൊന്നു മുറികളോടുകൂടിയ മൂന്നു നിലയിലുള്ള ഒരു നാലുകെട്ടും അതിനോടനുബന്ധിച്ച് ഒരു ദേവാലയവും അടുക്കളയും ഗോശാലയും പണിയുവാനായിരുന്നു ജോസഫ് റമ്പാന്റെ പദ്ധതി. പ്രസ്തുത സ്ഥലം ഒരു ചതുപ്പുനിലമായിരുന്നതിനാൽ മൂന്നുനിര തേക്കുതടികൾ നിരത്തിയിട്ട് അതിനുമുകളിൽ വാനം ഉറപ്പിച്ച് അതിനുമുകളിൽ സെമിനാരി കെട്ടിയുണ്ടാക്കുകയായിരുന്നു. സെമിനാരിയിലെ ഒന്നാം നിലയിലെ പന്ത്രണ്ടു മുറികൾ സന്യാസിമാരെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളവ ആയിരുന്നു. പ്രസ്തുത മുറികൾ ഇടുങ്ങിയ ഓരോ ജനാലയോടുകൂടിയതും ആറ് അടി മാത്രം നീളവും വീതിയും ഉള്ളതുമാകുന്നു. ഇവ ഏകാന്തധ്യാനത്തിൽ കഴിയുന്നതിന് പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിലെ സന്യാസിമാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന അറകളെ അനുകരിച്ച് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവയാണെന്ന് കരുതുന്നു. ബാക്കി പത്തൊൻപതു മുറികൾ കമ്മറ്റി മാളിക (ആഡിറ്റോറിയം), ഗ്രന്ഥശാല, പഠിത്തമാളികകൾ, മെത്രാപ്പോ

ലീത്തമാരുടെ ഔദ്യോഗികവാസ സ്ഥാനങ്ങൾ, രോഗാതുരരുടെ വിശ്രമമുറികൾ, നിക്ഷേപമുറി (ബസ് ഗാസ) മുതലായവയായിരുന്നു. ഇന്ന് കാലോചിതമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ നിമിത്തം സെമിനാരിയുടെ അകത്തളങ്ങളിൽ ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലും സാരമായ വ്യതിയാനങ്ങൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1815 മാർച്ച് മാസത്തിലാണ് സെമിനാരിയുടെ പണി പൂർത്തിയായത്. ആ വർഷം തന്നെ സെമിനാരിയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിച്ചു. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് റമ്പാൻ തന്നെയായിരുന്നു പ്രഥമ പ്രിൻസിപ്പാൾ. പുന്നത്ര ഗീവർഗീസ് കത്തനാർ സെമിനാരിയിലെ ഒരു അധ്യാപകനായിരുന്നു. സുറിയാനിയും വൈദിക വിഷയങ്ങളും മാത്രമേ അക്കാലത്തെ പാഠ്യപദ്ധതിയിലുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

സെമിനാരി സ്ഥാപനത്തിന് നിലവിട്ട് സഹായിക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞ കേണൽ മൺറോയ്ക്ക് നിയമപരവും ധാർമ്മികവുമായ ചില വിഷമ പ്രശ്നങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നു. നിയമാനുസൃതമായ മെത്രാപ്പോലീത്തയല്ലാത്ത ഒരു വൈദികന് വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ നൽകിയതിനെ സംബന്ധിച്ച് മദ്രാസ് ഗവൺമെന്റ് ചോദ്യം ചെയ്തു. ഉടൻ തന്നെ മെത്രാൻ സ്ഥാനം പ്രാപിക്കണമെന്ന് മൺറോ സായിപ്പ് ജോസഫ് റമ്പാന് നിർദ്ദേശം നൽകി. ഇതനുസരിച്ച് 1815 ജനുവരി മാസത്തിൽ ജോസഫ് റമ്പാൻ ദിവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ എന്ന പേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു. ദിവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമനെ തങ്ങളുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി ബഹുമാനിച്ചും ആദരിച്ചും പോകണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്ന രാജകീയ വിളംബരങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി സർക്കാരുകൾ പരസ്യം ചെയ്തു.

ബെഞ്ചമിൻ ബെയ്

സി.എം.എസ്. മിഷനറിമാർ

ജോസഫ് റമ്പാൻ മെത്രാപ്പോലീത്തയായിത്തീർന്നപ്പോൾ സെമിനാരിയിലെ അധ്യാപകരായും പള്ളികളിലെ ഉപദേശകന്മാരായും സി.എം.എസ്. മിഷനറിമാരെ നിയമിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെന്ന് കേണൽ മൺറോ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. വിശ്വാസ വ്യത്യാസമുള്ളവരെ വൈദികാധ്യാപകന്മാരായി നിയമിക്കുന്നത് നല്ലതല്ല എന്നായിരുന്നു മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ അഭിപ്രായം. പിന്നീട് റവ. നോർട്ടൻ മിഷനറിയെ ആലപ്പുഴയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു വിസിറ്റിംഗ് പ്രൊഫസർ എന്ന നിലയിൽ സെമിനാരിയിൽ പഠിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അനുവദിച്ചു. 1818 സെപ്തംബർ 20 നു സെമിനാരി ചാപ്പലിന്റെ പണി തീർന്ന് ആരാധനയ്ക്കായി ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങി.

റവ. നോർട്ടനെ തുടർന്ന് ദിവന്നാസ്യോസ് മൂന്നാമൻ ഭരണകാലത്ത് ബെഞ്ചമിൻ ബെയ്ലി, ജോസഫ് ഫെൻ, ഹെൻറി ബേക്കർ എന്നീ മിഷനറിമാർ സെമിനാരിയിലെത്തി. ഇവരിൽ ഫെൻ, സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പാളും മെത്രാപ്പോലീത്തയോട് കൂടി കൂട്ടുമാനേജരും ആയിരുന്നു. ബേക്കർ സായിപ്പ് നാടാകെ സഞ്ചരിച്ച് വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. ബെയ്ലിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സെമിനാരിയിൽ ഒരു പ്രസ്സും പ്രസിദ്ധീകരണവകുപ്പും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. സെമിനാരി ആദ്യം പട്ടക്കാരെ പഠിപ്പിക്കാൻ ആരംഭിച്ചതാണെങ്കിലും പിന്നീട് എല്ലാവരേയും പഠിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥാപനമായി തീർന്നു. കാരണം തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാർ ഉദ്യോഗത്തിനാവശ്യമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥരേയും ഈ സ്ഥാപനം നൽകിവന്നു. പാശ്ചാത്യ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മാതൃക പിൻപറ്റിയായിരുന്നു ഇതിന്റെയും നടത്തിപ്പ്. ഉദാഹരണത്തിന് പ്രസിദ്ധമായ ഓക്സ്ഫോർഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്ക് സ്വന്തമായി പ്രസ്സും പ്രസിദ്ധീകരണ വകുപ്പും ഉള്ളതുപോലെ കോട്ടയം കോളജിനും സ്വന്തമായി പാഠ്യപദ്ധതിയും അവ അച്ചടിക്കാനായി പ്രസ്സും പ്രസിദ്ധീകരണവകുപ്പും ഉണ്ടായിരുന്നു.

(തുടരും...)

SOUKYA®

DR. MATHAI'S HOLISTIC HEALTH CENTRE

WELLNESS PROGRAMMES

- Stress Management
- Weight Management
- Anti-ageing
- Detoxification
- Rejuvenation
- Ayurveda Special

FEATURES

- 30 acre certified organic farm
- 25 luxurious rooms (Deluxe to Suites)
- 44 treatment rooms
- Fresh ovo-vegetarian cuisine
- Library
- Walking track
- Herbal garden (Over 200 medicinal plants)
- Guest from over 70 nationalities

MEDICAL PROGRAMMES

- Arthritis Management
- Cardiac Hypertension
- Diabetes Management
- Asthma Management
- Neuro-muscular disorders
- De-addiction

Awarded 'Best Wellness Centre' -Ministry of Tourism and

India's 1st NABH Accredited AYUSH Hospital for Ayurveda, Homeopathy, Yoga & Naturopathy

Soukya Road, Whitefield, Bangalore - 560 067. Tel: +91 80 28017000-08

Mob: +91 98453 74400 Email: info@soukya.com

സാഹിതീയം

കെ.വി. അനിൽകുമാർ

പി. ഭാസ്കരന്റെ സിനിമാഗാനങ്ങളിലെ കല്യാണവിശേഷങ്ങൾ

പി. ഭാസ്കരന്റെ സിനിമാഗാനങ്ങളിൽ കല്യാണവിശേഷങ്ങൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രാധാന്യം വളരെ വലുതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകളിൽ കല്യാണഭംഗികൾ ആദ്യവസാനം തോരണം ചാർത്തി നിൽപുണ്ട്. വാക്കിന്റെ വണ്ടിയിൽ പ്രകൃതിദൃശ്യങ്ങളെയും മൃഗങ്ങളെയും പക്ഷികളെയും അദ്ദേഹം കൗതുകക്കാഴ്ചകളാക്കി കല്യാണപ്പന്തലിലെത്തിക്കുന്നു.

നാഴിയൂരിപ്പാലുകൊണ്ട് നാടാകെ കല്യാണം നടത്തുന്നതും നാലഞ്ചു തുമ്പ കൊണ്ട് മാനത്ത് പൊന്നോണമാഘോഷിക്കുന്നതും കാണിച്ചു തരുന്നു 'രാരിച്ചൻ എന്ന പൗരൻ.' കല്യാണവീട്ടിൽ ആരോ മുല്ലപ്പന്തലുകെട്ടി, പാലപ്പൂം കൊമ്പിലാരോ പനിനീരുവീശി, പാതിരാക്കുയിലുകൾ കുഴലൂതി, പാരിന്റെ മാറത്തൊരു പൊൻമെത്തപ്പായ നിവർത്തി എന്നിങ്ങനെ കല്യാണവിശേഷങ്ങൾ നിരത്തിവെയ്ക്കുന്നതിന്റെ ഗ്രാമീണചന്തവും ചാരുതയും വളരെ ശ്രേഷ്ഠമാണ്.

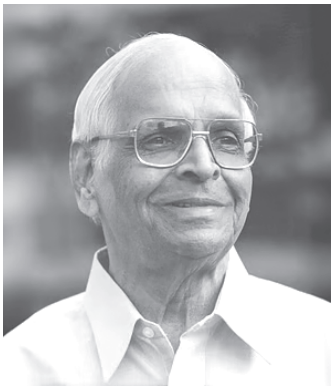

കാട്ടിക്കൊതിപ്പിക്കുന്ന പൊന്നിന്റെ മൂക്കുത്തി, കല്യാണനാളിൽ കടം തരാമോ എന്നാണ് പൂനിലാവിനോട് 'മുടിയനായ പുത്രനി'ൽ ഒരു പെണ്ണിന്റെ ചോദ്യം. ഒരു നാൾ ഗുരുവായൂർ കണ്ണനെ വണങ്ങി കല്യാണം കാണണമെന്നാണ് ഓണനിലാവിനോടുള്ള അപേക്ഷ (ദേവത). കല്യാണച്ചെറുക്കനെ കണ്ണുവെയ്ക്കരുതെന്ന് 'തറവാട്ടമ്മ'യിൽ പൗർണ്ണമിപ്പാലൊളി വെണ്ണിലാപ്പെണ്ണിനോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു. നാളത്തെ കല്യാണപ്പന്തലിൽ മാലേയതാലവുമായ് വരണമെന്നും കല്യാണമാലയ്ക്ക് മായാത്ത സൗരഭ്യം തരണമെന്നും 'അറിയപ്പെടാത്ത രഹസ്യം' പറയുന്നു പൂനിലാവിനോട്.

'കാൽപാടുകളി'ൽ മഞ്ഞണിരാവിൽ പന്തലിലെ മലർമാസത്തിന്റെ കല്യാണവും പുലരാനേഴരാവുള്ളപ്പോൾ നടക്കുന്ന പൂക്കാലത്തിന്റെ കല്യാണവും മനോഹരമായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. കസ്തൂരിമുല്ലതൻ കല്യാണമാല ചാർത്താനുള്ള കൽക്കണ്ടമായിട്ടാണ് മണവാളനെ 'എൻ.ജി.ഒ.' യിലെ നായിക സങ്കൽപ്പിക്കുന്നത്.

കല്യാണരാത്രിയിൽ കതിരും വളയും അടയും പാലും കൊണ്ടു വരാൻ കാറ്റിനോടും ആടാൻ മയിലിനോടും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന പാട്ടുണ്ട്, 'അപരാധി'യിൽ. തന്റെ കല്യാണത്തിന് നാൾ കുറിച്ചെന്ന് നെല്ലോലക്കുരുവിയെ അറിയിക്കുന്നുണ്ട് 'മുതലാളി'യിലെ നായിക. പൊന്നോണത്തിന് ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്ന വിശിഷ്ടാതിഥിയാണ് 'തറവാട്ടമ്മ'യിലെ കല്യാണക്കിളി. കല്യാണക്കുരുവി യുടെ പുല്ലാനിപ്പുരകെട്ടലും പാലു

കാച്ചലും സദ്യയൊരുക്കലും 'ആഭിജാത്യ'ത്തിലെ പാട്ടിനു നൽകുന്ന കൽപനകളുടെ ആഭിജാത്യവും കൗതുകങ്ങളുടെ ആസ്വാദ്യതയും ഒന്നു വേറെതന്നെയാണ്. 'പൂമുടിയിൽ ചൂടൂ നല്ല കല്യാണപ്പൂ' എന്നാണ് തത്തമ്മപ്പെണ്ണിനോടുള്ള 'ഉപഹാര'ത്തിലെ അഭ്യർത്ഥന.

'കാക്കയ്ക്കും പൂച്ചയ്ക്കും കല്യാണം കാട്ടിൽ മുഴുക്കെ പൊന്നോണം' എന്നാരംഭിക്കുന്ന 'പകൽക്കിനാവി'ലെ പാട്ട് മൂളാത്തവർ ആരുണ്ട്? കുയിൽ കുഴലു വിളിക്കുന്നു, മയിൽ കുരവയിടുന്നു, വെയിൽ പന്തലൊരുക്കുന്നു, നിഴൽ പായ വിരിക്കുന്നു, കാട്ടരുവി പനിനീരു തളിക്കുന്നു, തേൻകുരുവി പായസം വെയ്ക്കു ന്നു, തത്തമ്മ വെറ്റില മുറുക്കുന്നു, പൂന്തെന്നൽ ഒരു കാരണവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കും വിധം ചുറ്റിനടക്കുന്നു, ചെറുക്കന്റെ തോഴനാണ് ചെങ്കീരി, പെണ്ണിന്റെ തോഴിയോ മലയണ്ണാൻ, കയ്യ് പിടിക്കുന്നത് കുരങ്ങച്ചൻ, പെണ്ണു കൊടുക്കുന്നത് കുറുക്കച്ചൻ... ഇങ്ങനെ നീളുന്ന വിവരണങ്ങളിൽ കല്യാണമാഘോഷിക്കുന്ന പ്രകൃതിയുടെയും ജീവജാലങ്ങളുടെയും ആഘോഷത്തിമിർപ്പ് കാണാം.

ഓപ്പോൾ എന്ന സിനിമയിലും മറ്റൊരു കല്യാണവീട് അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ചാറ്റൽ മഴയും പൊൻവെയിലും ഒന്നിച്ചാണ് കാട്ടിലെ കുറുക്കന്റെ കല്യാണത്തിന് അവിടെ അരങ്ങിടുന്നത്. മുറപ്പെണ്ണിനെ മുറച്ചെറുക്കനായ കുറുക്കൻ കെട്ടുന്ന കല്യാണം പാഴൂർ പടിക്കൽ പഞ്ചാംഗം നോക്കി പണ്ടാരോ നിശ്ചയിച്ചതാണ്. കഴുത്തിലെ പൂത്താലി കാക്കപ്പൊന്നാണ്. കല്യാണപ്പുടവ കൈതോലയും. കാക്കക്കുയിലിന്റെ കച്ചേരിയും കരക്കാർക്കൊക്കെയും വിരുന്നൂട്ടുമുണ്ട്. പൗർണ്ണമിരാവിൽ പാടിക്കേൾപ്പിക്കുന്ന പാട്ടിലും കഥാനായകൻ കല്യാണച്ചെക്കനായ കാട്ടിലെ കുറുക്കനാണ്.

'ഒരു പിടി അരി'യിലെ പാട്ടിലുമുണ്ട് ഇത്തിരിപ്പെണ്ണിന്റെ കല്യാണ വിശേഷങ്ങൾ. മുപ്പതിടങ്ങഴിപ്പൂ ചോദിക്കുന്നത് മുല്ലയോടാണ്. കാക്കക്കറുപ്പുള്ള കരിമീശ വെച്ചുള്ള കണ്ടാലഴകുള്ള മണവാളനാണ് പന്തലിൽ വന്നെത്തുന്നത്. നാഗസ്വരം വിളിക്കുന്നത് നാടോടിതത്തയും കൂട്ടുകാരുമാണ്. കുരവ മുഴക്കുന്നത് വണ്ണാത്തി പുള്ളുകൾ. പെണ്ണിന് അല്ലിമലർ ത്താലി. സ്ത്രീധനമോ കാക്കപ്പൊന്നും.

മുല്ലപ്പെരിയാർ എന്ന പെണ്ണും മൂവന്തിചന്ദ്രൻ എന്ന ആണും തമ്മിലുള്ള കല്യാണത്തിന്റെ ചടങ്ങുകൾ മനസ്സമ്മതം മുതൽ പറയുന്നുണ്ട് 'യാമം' എന്ന സിനിമയിൽ. പെണ്ണിന്റെ സമ്മതം ചോദിക്കുന്നത് ഇവിടെ പൂന്തെന്നലാണ്. പന്തലിട്ടത് വെള്ളിമുകിൽ. മൈനകൾ കുരവയിട്ടും കളമൊഴിപ്പെണ്ണുങ്ങൾ കാനനച്ചോലയിൽ കളിയാക്കിയും ചുറ്റും നിന്നു. കല്ലാറും പമ്പയും ചിറ്റാറും തോഴിമാരായി. മലർമാസ രാത്രിയുടെ മണിയറയിൽ മണവാട്ടിപ്പെണ്ണിന്റെ ചുണ്ടത്ത് പുതുമാരൻ അധരത്താൽ മധുരം തേയ്ക്കുന്നതുവരെ കഥ നീളുന്നു.

കല്യാണക്കഥകളിലും നർമ്മസദ്യ വിളമ്പാൻ അദ്ദേഹം മടി കാണിക്കുന്നില്ല. പയിത്തമാങ്ങതൻ മുയിത്തൊരണ്ടിയിൽ ഇരിക്കും വണ്ടിനെപ്പോലെ മനസ്സിനുള്ളിലെ നിനവിൽ ക്കേറി കരണ്ടു തിന്നണ ബാലയോട് തന്റെ കല്യാണക്കുറിക്ക് തല കുലുക്കണമെന്നാണ് 'ഉമ്മ'യിലെ ബാലന്റെ നിവേദനം. അനുരാഗക്കോടതിയിലെ വ്യവഹാരക്കേസാണ് 'ഭാഗ്യജാതക'ത്തിലെ ഒരു പാട്ടിന്റെ പ്രമേയം. നർമ്മരസമൂറുന്ന ഈ പാട്ടിൽ കേസിലെ വിധിയായി വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത് കല്യാണമാണ്.

'വല്ലാത്തതാണെന്റെ കല്യാണക്കോള്' എന്നും 'എന്നിനി കെട്ടീടും കല്യാണത്താലി' എന്നും ആശങ്കപ്പെടുന്ന നർമ്മരസമൂറുന്ന പാട്ടാണ് 'സുബൈദ'യിലേത്. കല്യാണരാവിൽ പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ കള്ളൻ കടന്ന

കഥ പറയുന്നു 'ചഞ്ചല'യിലെ ഗാനം. അഞ്ജനക്കണ്ണുള്ള മണവാട്ടിയുടെ കഴുത്തിൽ കറ്റക്കയറിട്ട, കയറാൽ മടക്കിട്ട് കല്യാണച്ചെറുക്കനെ കൊണ്ടു വന്ന് മിന്നു കെട്ടിച്ച കഥ പറയുന്നു 'മറ്റൊരുതീരം'. കല്യാണത്താലിയുമായി കാണാമെന്നോതിയ കള്ളനെ വിലങ്ങു ചെയ്യാൻ കള്ളനോട്ടവുമായ് കാത്തിരിക്കുന്നു 'നിറപറയും നിലവിളക്കും' എന്ന ചിത്രത്തിലെ നായിക. കല്യാണച്ചെറുക്കനെ കയ്യാങ്കം കാട്ടിക്കാട്ടി വല്ലാതെ കളിപ്പിച്ച ചുണക്കുട്ടിയുണ്ട് 'സുറുമയിട്ട കണ്ണുകളി'ൽ.

കല്യാണകൽപനകളിലേക്ക് കണ്ണീരിന്റെ നനവ് പടർന്നു നിൽക്കുന്ന പാട്ടുകളും പി. ഭാസ്കരൻ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'കല്യാണപ്പൂമാല കണ്ണീരിൽ വാടിയിട്ടും കണ്ടില്ല പണ്ടത്തെ കളിത്തോഴനെ' എന്ന് വിലപിക്കുന്നു 'രാജമല്ലി'യിലെ നായിക. പ്രാണതോഴൻ വെടിഞ്ഞതിനെ തുടർന്ന് എല്ലാമെല്ലാം തകർന്ന 'ലേഡിഡോക്ടറി'ലെ നായികയുടെ സങ്കടം അവളുടെ തന്നെ വാക്കുകളിലൂടെ നാം അറിയുന്നു: "എന്റെ കല്യാണദീപം പൊലിഞ്ഞല്ലോ, കല്യാണകൃഷ്ണന്റെ കൂടെ ആനന്ദനർത്തനമാടാനാകാതെ." വാടിത്തളർന്ന രാധയെ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് 'അനാഥ' എന്ന സിനിമയിലെ ഗാനത്തിൽ.

അദ്ദേഹത്തിന് 1992 ലെ സംസ്ഥാനപുരസ്കാരം നേടിക്കൊടുത്ത 'വെങ്കല'ത്തിലെ 'പത്ത് വെളുപ്പിന്...' എന്നാരംഭിക്കുന്ന പാട്ടിലുമുണ്ട് ഹൃദ്യമായ ഒരു കല്യാണച്ചന്തം. വള്ളുവനാട്ടിലെ സുന്ദരിപ്പെണ്ണിന് കല്ലടിക്കോട്ടിന്ന് കല്യാണവും കല്യാണപ്പെണ്ണിനും ചെക്കനുമിന്ന് കിള്ളിക്കുറിശ്ശിയിൽ വരവേൽപും... എന്നെഴുതുമ്പോൾ കേരളത്തിന്റെ ഗ്രാമീണ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ ചന്തവും ചാരുതയും എത്രമേൽ അനായാസമായി പി.ഭാസ്കരന്റെ തൂലികയ്ക്ക് വഴങ്ങിയിരുന്നുവെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു.

◎

ചർച്ച് വീക്ക്ലി വരിക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക്

ചർച്ച് വീക്ക്ലി മാസികയ്ക്ക് മാന്യവായനക്കാർ നല്കിവരുന്ന പിന്തുണയ്ക്ക് നന്ദി അറിയിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ 80 വർഷമായി ആലുവ ഫെലോഷിപ്പ് ഹൗസിൽ നിന്ന് മുടങ്ങാതെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുവരുന്ന എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസിദ്ധീകരണമാണ് ചർച്ച് വീക്ക്ലി. വരിസംഖ്യാ കുടിശ്ശികയുള്ളവർ താഴെ പറയുന്ന വരിസംഖ്യാ സ്കീമുകളിൽ ഏതിലെങ്കിലും ചേർന്ന് മാസികയുടെ തുടർപ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ സഹകരിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

പേട്രൺ വരിസംഖ്യ	10,000/-
പത്തുവർഷത്തേക്ക്	1500/-
അഞ്ചു വർഷത്തേക്ക്	750/-
രണ്ടു വർഷത്തേക്ക്	300/-

Bank A/c Details
Bank of India, U.C. College Branch
A/c No. 856610100002771
IFSC : BKID0008566

ഓൺലൈൻ വഴി ബാങ്കിലേക്ക് പണം അയക്കുന്നവർ അയച്ചതിന്റെ സ്ക്രീൻഷോട്ട് 9400175667 എന്ന വാട്ട്സാപ്പ് നമ്പറിലേക്ക് അയച്ചുതരാൻ മറക്കരുത്.

സ്നേഹപൂർവ്വം

ചീഫ് എഡിറ്റർ

സുഭാഷിതം

കെ.എം. തോമസ്
(സമ്പാദനം; പുനരാഖ്യാനം)

ഒരു കപ്പലപകടം: കഥയും സന്ദേശവും

ഒരിക്കൽ ഒരു കപ്പല പകടം ഉണ്ടായി. കപ്പലിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവരിൽ ഒരേ ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രം അതിശയകരമായി രക്ഷ പെട്ടു. തിരമാലകൾ അയാ ളെ ഒരു കൊച്ചു ദ്വീപിന്റെ തീരത്തെത്തിച്ചു. ജീവൻ തിരികെ കിട്ടിയതിന് ദൈവ ത്തിന് നന്ദി പറഞ്ഞു കൊണ്ട് അയാൾ അങ്ങോ ട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഒക്കെ നട ന്നുനോക്കി. ഒരു ജീവിയെ പോലും കാണാനില്ല. അയാ ൾക്ക് ഒരേ ഒരു പ്രാർത്ഥന, ''ദൈവമേ, എങ്ങനെയെ ങ്കിലും എന്നെ ഇവിടെ നിന്നും രക്ഷിക്കണെ!"

കയ്യിൽ കിട്ടിയ ചില കമ്പുകളും ചപ്പുചവറുകളും തട്ടിക്കൂട്ടി, ഇരുട്ടുന്നതിനു മുമ്പ് അയാൾ ഒരു കൊച്ചു കുടിലുണ്ടാക്കി. രാത്രി അതിൽ കിടന്ന് ഉറങ്ങി. ദിവസവും രാവിലെ എ ങ്ങോ ട്ടെന്നറിയാതെ അയാൾ പോകും. കാണു ന്ന പച്ചക്കറികൾ, ഫലവർഗ ങ്ങൾ ഒക്കെ പറിച്ചു തിന്നും. വൈകിട്ട് തിരികെ വരും, രാത്രി കുടിലിൽ കിടന്ന് ഉറങ്ങും.

ഒരു ദിവസം അയാൾ തിരികെ വന്നപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച - ആ കുടിൽ തീയിൽ ആളിക്കത്തുന്നു. സങ്കടവും കോപവും സഹി ക്കാൻ വയ്യാതെ അയാൾ ദൈവത്തോട് അലറി, "God, how can you do this to me?" അന്നു രാത്രി വളരെ വൈകിയാണ് അയാൾ ഉറ ങ്ങിയത്. അതുവരെ സങ്കട ത്തിലും ദൈവത്തോടുള്ള ദേഷ്യത്തിലും കഴിച്ചുകൂട്ടി.

അ ടു ത്ത ദി വ സ ം രാവിലെ വളരെ താമസി ച്ചിട്ടും ഉണരാത്ത അയാളെ, ആരോ തട്ടിയുണർത്തി - ഒരു രക്ഷാപ്രവർത്തകൻ. അയാൾ പറഞ്ഞു, "നിങ്ങ ളുടെ smoke signal ഇന്ന ലെ വൈകിട്ട് ഞങ്ങൾ കണ്ടു; നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കാ നായി വന്നതാണ് ഞങ്ങൾ." അധികം ദൂരെയല്ലാതെ ആ rescue worker വന്ന heli-copter കിടക്കുന്നുണ്ടായി രുന്നു.

ഈ കഥയുടെ സാരാംശം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു കവിതയുണ്ട്:

I know not by what methods rare,

But this I know, God answers prayer;

I leave my needs with him alone,

Whose ways are wiser than my own.

പത്രാധിപർക്കുള്ള കത്ത്

പ്രിയ എഡിറ്റർക്ക്,

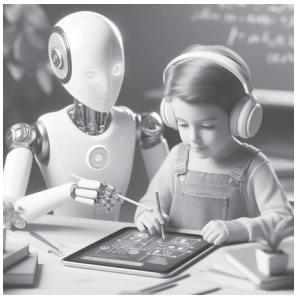

കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ ഡോ. എം.ഐ. ആൻഡ്രൂസ് എഴുതിയ 'നിർമ്മിതബുദ്ധി: സാധ്യതകളും വെല്ലുവിളികളും' എന്ന ലേഖനം വളരെ വിജ്ഞാനപ്രദമായിരുന്നു. ആധുനിക കാലത്തെ ഏറ്റവും വലിയ സാങ്കേതിക വിപ്ലവത്തെക്കുറിച്ച് ഇത്രത്തോളം ആഴത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ച ലേഖകന് അഭിനന്ദനങ്ങൾ.

എങ്കിലും, ലേഖനത്തിലെ ചില സാങ്കേതിക വസ്തുതകളിൽ വന്ന ചെറിയ പിശകുകൾ വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു:

- ചരിത്രപരമായ തിരുത്ത്: 'നിർമ്മിതബുദ്ധി' (Artificial Intelligence) എന്ന പദം ജോൺ മക്കാർത്തി ആദ്യമായി ഉപയോഗിച്ചത് 1965-ൽ അല്ല, മറിച്ച് 1955-ലാണ് (1956-ലെ ഡാർട്ട്മൗത്ത് കോൺഫറൻസിനുള്ള പ്രൊപ്പോസലിൽ).
- മസ്തിഷ്കത്തിലെ കണക്ഷനുകൾ: മനുഷ്യ മസ്തിഷ്കത്തിൽ 100 മില്യൺ കണക്ഷനുകൾ മാത്രമേയുള്ളൂ എന്ന പരാമർശം വസ്തുതാപരമായി ശരിയല്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യ മസ്തിഷ്കത്തിൽ ഏകദേശം 86 ബില്യൺ ന്യൂറോണുകളും അവ തമ്മിൽ ഏതാണ്ട് 100 ട്രില്യൺ സിനാപ്റ്റിക് കണക്ഷനുകളുമുണ്ട്. എ.ഐ. ട്രില്യൺ കണക്കിന് കണക്ഷനുകളിലേക്ക് എത്തുമ്പോഴും മനുഷ്യ മസ്തിഷ്കത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണതയ്ക്ക് ഒപ്പമെത്താൻ ഇനിയും ഏറെ ദൂരമുണ്ടെന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം.

പ്രസക്തമായ ചില പുതിയ ചിന്തകൾ കൂടി ഇതിനോട് ചേർക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു:

യഥാർത്ഥത്തിൽ നാം ഇന്ന് കാണുന്ന എ.ഐ. (Narrow AI) മനുഷ്യരാശിയെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു മികച്ച സഹായി മാത്രമാണ്, അതിനാൽ അതിനെ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ മനുഷ്യബുദ്ധിയോളം വളരാൻ സാധ്യതയുള്ള എ.ജി.ഐ. (Artificial General Intelligence) എന്ന ഘട്ടത്തെ നാം അതീവ ജാഗ്രതയോടെ മാത്രമേ കാണാവൂ. എ.ഐ. മനുഷ്യനെ നിയന്ത്രിക്കുമോ എന്നതിനേക്കാൾ നാം ഭയപ്പെടേണ്ടത് ഈ സാങ്കേതികവിദ്യ 'തെറ്റായ കൈകളിൽ' എത്തപ്പെടുമോ എന്നതിലാണ്. വരാനിരിക്കുന്ന യുദ്ധങ്ങൾ

Letter to the Editor

രാഷ്ട്രങ്ങൾ തമ്മിലാകണമെന്നില്ല; മറിച്ച് വൻകിട കമ്പനികൾ തമ്മിലോ, ചിലപ്പോൾ വ്യക്തികൾ തമ്മിലോ ആയേക്കാം. ഒരു ലാപ്ടോപ്പിന് മുന്നിലിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിക്ക് പോലും ലോകത്തെ അസ്ഥിരപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുന്നത്ര ശക്തമാണ് എ.ഐ. എന്ന ആയുധം.

മനുഷ്യരാശിയുടെ നന്മയ്ക്കായി എ.ഐ.യെ കൃത്യമായി നിയന്ത്രിക്കാനും വഴികാട്ടാനും നമുക്ക് സാധിക്കുന്നതുവരെ ഇതിന്റെ വളർച്ചയെ കരുതലോടെ കാണേണ്ടതുണ്ട്. സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ വളർച്ചയേക്കാൾ വേഗതയിൽ നമ്മുടെ വ്യക്തിപരമായ ധാർമ്മികതയും (Personal Ethics) മാനവികതയും വികസിപ്പിച്ചാൽ മാത്രമേ ഈ മാറ്റങ്ങളെ നമുക്ക് അതിജീവിക്കാൻ സാധിക്കൂ. ദൈവരാജ്യം വരണമെങ്കിൽ, 'ദൈവരാജ്യം നമ്മുടെ ഉള്ളിലാണ്' എന്ന തിരിച്ചറിവിലൂടെയുള്ള വിവേകപൂർണ്ണമായ ഒരു ആത്മീയ ബോധോദയം (Enlightenment) അനിവാര്യമാണ്. പലരും തന്റെ നാമത്തിൽ വന്ന് തെറ്റിക്കുമെന്ന് യേശു നൽകിയ മുന്നറിയിപ്പ് ഓർമ്മയിൽ വെച്ചുകൊണ്ട്, വിവേകത്തോടെയുള്ള ആന്തരിക ഇടപെടലാണ് ഈ കാലത്തെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിരോധം.

ഇതോടൊപ്പം, FCRA നിയമഭേദഗതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഉയർന്നുവരുന്ന ആശങ്കകളും അവഗണിക്കാനാവാത്തതാണ്. ഇന്ത്യയിലെ ന്യൂനപക്ഷ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ച് പിന്നോക്ക മേഖലകളിൽ പോലും സ്കൂളുകളും ആശുപത്രികളും സ്ഥാപിച്ച് രാജ്യത്തിന്റെ പുരോഗതിക്ക് ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ നൽകിയ സംഭാവന അമൂല്യമാണ്. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 30 പ്രകാരം ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാനും ഭരിക്കാനുമുള്ള അവകാശം ഉറപ്പാക്കിയിരിക്കെ, വിദേശ സഹായം സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ വിവേചനപരമായ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നത് ഈ സ്വയംഭരണാധികാരത്തെ പരോക്ഷമായി ബാധിക്കുന്നതായാണ് തോന്നുന്നത്. വിദേശ സംഭാവനകൾ റിസർവ് ബാങ്ക് മുഖേന എത്തുന്നതിനാൽ അവയുടെ സുതാര്യത ഉറപ്പാക്കാൻ സാധിക്കുമ്പോഴും, പ്രതിവർഷം ഏകദേശം 20,000 കോടി രൂപയുടെ വിദേശനാണ്യ പ്രവാഹം നഷ്ടപ്പെടാനുള്ള സാധ്യതയും ഗൗരവത്തോടെ കാണേണ്ടതാണ്. രാജ്യത്തിന് സാമ്പത്തികമായും സാമൂഹികമായും നഷ്ടമുണ്ടാക്കുന്ന നടപടികളിൽ ജാഗ്രത പുലർത്തണമെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന എഡിറ്റോറിയലിനും അഭിനന്ദനങ്ങൾ.

സ്നേഹപൂർവ്വം,
വത്സൻ
ആലുവ
9745366523

വ്യക്തിയും വീക്ഷണവും

കലാധരൻ മറ്റപ്പള്ളി

ഡോ. വർഗ്ഗീസ് കുര്യൻ: ആനന്ദിന്റെ ശില്പി

ഒരു ഇന്റർവ്യൂവിൽ MBA പാസ്സായ ഒരു കുട്ടിയോട് Amul ന്റെ ഫുൾഫോം എന്താണെന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു. കോഴിക്കോട്ടുകാരിയായ ആ കുട്ടി പറഞ്ഞത് ഇന്നും എന്റെ മനസ്സിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്നു. അമൂലിന് ഫുൾഫോമൊ? അത് ഒരു ഉൽപന്നത്തിന്റെ പേരല്ലേ? അവൾക്ക് അമൂലിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. "ആനന്ദ് മിൽക്ക് യൂണിയൻ ലിമിറ്റഡ്" (Amul). സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടുന്ന കാലത്ത് പാലും പാലുൽപന്നങ്ങളും ഇന്ത്യ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ഇന്ത്യയെ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ പാൽ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്ന രാജ്യമാക്കി മാറ്റിയത് കോഴിക്കോട്ടുകാരനായിരുന്ന വർഗ്ഗീസ് കുര്യൻ ആയിരുന്നു.

1921-ൽ കോഴിക്കോട്ടുള്ള ഒരു സിറിയൻ കത്തോലിക്കാ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച വർഗ്ഗീസ് കുര്യനാണ് Amul ന്റെ ഉപജ്ഞാതാവ്. പിതാവ് കുര്യൻ കൊച്ചിയിൽ ഡോക്ടറായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മുന്നോക്കം നിന്നിരുന്ന കുടുംബത്തിലാണ് അമ്മയും ജനിച്ചത്. 14-ാം വയസ്സിൽ മദിരാശിലെയോള കോളജിൽ ചേർന്ന വർഗ്ഗീസ് 1940-ൽ ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിൽ ബിരുദം നേടി. പഠിപ്പിൽ സമർത്ഥനായിരുന്ന വർഗ്ഗീസ് ഗിണ്ടിയിലെ എഞ്ചിനീയറിങ്ങ് ഡിഗ്രിയും കരസ്ഥമാക്കി. പഠനത്തിൽ മാത്രമല്ല കായികമത്സരങ്ങളിലും അതീവസമർത്ഥനായിരുന്നു വർഗ്ഗീസ്. വർഗ്ഗീസിന്റെ 22-ാം വയസ്സിൽ പിതാവ് മരണപ്പെട്ടു. പിന്നീട് അമ്മയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ജംഷഡ്പൂരിലെ ഇരുമ്പുരുക്ക് കമ്പനിയിൽ ജോലിക്കു ചേർന്നു. നെഹ്രുവിന്റെ മന്ത്രിസഭയിലെ ധനമന്ത്രിയായിരുന്ന ശ്രീ. ജോൺ മത്തായിയുടെ നിർബന്ധമുണ്ടായിട്ടും വർഗ്ഗീസ് ടാറ്റ വിട്ടു. ബ്രിട്ടീഷ് സ്കോളർഷിപ്പോടെ അമേരിക്കയിലെ മിഷിഗൺ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ചേർന്നു. അഡ്മിഷൻ കിട്ടിയത് 'ഡയറി എഞ്ചിനീയറിംഗിൽ' ആയിരുന്നു. എങ്കിലും വർഗ്ഗീസ് കൂടുതൽ താല്പര്യം കാണിച്ചത് മെറ്റലർജിയിലും ന്യൂക്ലിയർ ഫിസിക്സിലുമാണ്. പേരിനു മാത്രം ഡയറി എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോഴ്സും പഠിച്ചു.

1949-ൽ ഇന്ത്യയിൽ തിരിച്ചെത്തിയ വർഗ്ഗീസ് കുര്യന്

ജോലി കിട്ടിയതോ ഗുജറാത്തിലെ ഒരു ക്രീം ഉണ്ടാക്കുന്ന കമ്പനിയിലെ ഡയറി മാനേജരായിട്ടാണ്. സർക്കാർ സ്കോളർഷിപ്പിനു പകരമായി 5 വർഷം സർക്കാർ പറയുന്നിടത്ത് ജോലിചെയ്യാൻ നിർബന്ധിതനായി. ബോണ്ട് ഒപ്പിട്ടു കൊടുത്തിരുന്നതിനാൽ മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ ഗുജറാത്തിലെ ഡയറി എന്ന പേരിൽ ഒരു പാഴ്സി ബോംബെയിൽ നടത്തിയിരുന്ന സ്ഥാപനത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദതന്ത്രത്തെ അതിജീവിക്കുവാൻ തൃഭുവൻദാസ് പട്ടേലിന് ഒറ്റയ്ക്ക് ആകുമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് വർഗ്ഗീസ് കുര്യൻ ആനന്ദ് വിട്ടുമടങ്ങാതെ തൃഭുവൻദാസിനെ സഹായിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. പിന്നീടൊ അംബാനി പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. "നമ്മുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ സഫലീകരിക്കാൻ നമ്മൾ ശ്രമിച്ചില്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ സ്വപ്നങ്ങൾക്ക് അടിപ്പെട്ട് നമ്മൾ ജീവിക്കേണ്ടിവരും." സഹകരണ സംഘം നടത്തിപ്പിന് ക്ഷീരോൽപാദക സംഘം നൽകുന്ന സഹകരണം മനസ്സിലാക്കി ഒരു

ആനന്ദിൽ ജോലി ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. വർഗ്ഗീസ് കുര്യൻ ആനന്ദിൽ എത്തുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ ക്ഷീരോല്പാദകസംഘം ചെറിയതോതിൽ പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചിരുന്നു. മുൻപ്രധാനമന്ത്രി ശ്രീ മൊറാർജി ദേശായി പ്രാദേശിക നേതാവായിരിക്കുമ്പോൾ നൽകിയ നിർദ്ദേശപ്രകാരം തൃഭുവൻദാസ് പട്ടേലിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ 1946-ൽ ഖൈര ജില്ലയിൽ ക്ഷീരോല്പാദക സഹകരണ സംഘം രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു. പോൾസൺ രിക്കലും വർഗ്ഗീസ് കുര്യൻ ആനന്ദ് മിൽക്ക് യൂണിയൻ ലിമിറ്റഡ് എന്ന Amul നെ വിട്ടു പിരിഞ്ഞിട്ടില്ല. ജീവിതത്തിലെ ഓരോ വെല്ലുവിളിക്കു പിന്നിലും ഒരു വലിയ അവസരം ഒളിഞ്ഞിരിപ്പുണ്ടാകുമെന്ന് വർഗ്ഗീസ് കുര്യൻ മനസ്സിലാക്കി. "ഒരു വാതിൽ നമുക്കു നേരെ അടഞ്ഞാൽ 9 വാതിലുകൾ തുറന്നുകിടക്കുന്നുണ്ടാകും. അതിൽ നമുക്കു പറ്റിയ വാതിൽ നമ്മൾ കണ്ടെത്തുകതന്നെ വേണം. ധീരുഭായി ഡയറി തുടങ്ങുവാൻ വർഗ്ഗീസ് കുര്യൻ തീരുമാനിച്ചു. 1950 ൽ വർഗ്ഗീസ് കുര്യൻ ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ജനറൽ മാനേജരായി ചുമതലയേറ്റു.

ബോംബെ മിൽക് സൊസൈറ്റിയുടെ പാലുല്പാദനം കുറവായിരുന്നതിനാൽ അവർ ന്യൂസിലന്റിൽനിന്നും പാൽപ്പൊടി ഇറക്കുമതി ചെയ്തിരുന്നു. ഇതറിഞ്ഞ വർഗ്ഗീസ് കുര്യൻ എരുമപ്പാലിൽനിന്നും എങ്ങനെ പാൽപ്പൊടി ഉണ്ടാ

ക്കാമെന്ന ചിന്തയിലായി. തൽഫലമായി വർഗ്ഗീസ് കുര്യൻ ഡയറി വ്യവസായത്തിന് പേരുകേട്ട ന്യൂസിലന്റിൽ പോയി 5 മാസത്തെ പരിശീലനം നേടി തിരിച്ചുവന്നു. സുഹൃത്തായ ദലായ കണ്ടുപിടിച്ച, എരുമപ്പാലിൽനിന്നും പാൽപ്പൊടി ഉണ്ടാക്കുന്ന വിദ്യ ഖൈരയിലെ ഡയറിക്ക് സ്വന്തമാക്കി. ഇന്ത്യയിൽ പശുവിൻപാലിനേക്കാൾ കൂടുതൽ എരുമപ്പാൽ കിട്ടുന്നതിനാൽ ഡയറി വ്യവസായത്തിൽ അതൊരു വിപ്ലവകരമായ മാറ്റത്തിന് വഴിതെളിച്ചു.

അമൂൽ ഡയറിയെക്കുറിച്ച് കേട്ടറിഞ്ഞ പ്രധാനമന്ത്രി ലാൽ ബഹദൂർശാസ്ത്രി ആനന്ദ് സന്ദർശിക്കുകയും ഒരു ക്ഷീരോൽപാദകന്റെ വീട്ടിൽ താമസിച്ച് നേരിൽ കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം സഹകരണ മേഖലയിൽ ക്ഷീരോൽപന്നങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനും വിപണനം ചെയ്യുന്നതിനും വേണ്ടി "നാഷണൽ ഡയറി ഡെവലപ്പ്മെന്റ് ബോർഡ്" (NDDB) ആനന്ദിൽ രൂപീകരിച്ചു. 1965-ൽ വർഗ്ഗീസ് കുര്യനെ NDDB യുടെ ചെയർമാനാക്കുകയും ചെയ്തു. അമൂലിനെ മാതൃകയാക്കി മറ്റു പല സംസ്ഥാനങ്ങളിലും സഹകരണ സംഘങ്ങൾ നിലവിൽ വന്നു.

1946-ൽ 2 സഹകരണ സംഘങ്ങളായിരുന്നത് 2011 ആയപ്പോൾ എണ്ണം 32,000 കവിഞ്ഞു. 20 ദശലക്ഷം മെട്രിക് ടൺ പാൽ എന്നത് 122 ദശലക്ഷം മെട്രിക് ടണ്ണായി മാറ്റി. ഉൽപാദനവും സംഭരണവും വിപണനവും ക്ഷീരോൽപാദകരുടെ നേരിട്ടുള്ള നിയന്ത്രണത്തിലാക്കിക്കൊണ്ട്, അനുകരണീയമായ ഒരു ശൃംഖലയുടെ സ്രഷ്ടാവായി വർഗ്ഗീസ് കുര്യൻ. 1956-ൽ വർഗ്ഗീസ് കുര്യനു ലഭിച്ച ബിസിനസ്സ് തന്ത്രങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എല്ലാ ഉൽപന്നങ്ങളും 'Amul' എന്ന ഒറ്റ ബ്രാൻഡിന്റെ പേരിലാക്കി. (അതുപോലെ കേരളത്തിലുള്ള 250-ൽ പരം കെ.ആർ. ബാലൻ കെ.ആർ. ബേക്കറി എന്ന ഒരേ ബ്രാന്റ് നെയിമിലാക്കിയതും നമുക്കിവിടെ സ്മരിക്കാം.) 'അട്ടർലി ബട്ടർലി ഡെലീഷ്യസ് അമൂൽ' പോലെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങളിലൂടെ അമൂലിനെ ഓരോ വീട്ടിലേയും തീൻമേശയിൽ വർഗ്ഗീസ് കുര്യൻ എത്തിച്ചു.

1972-ൽ രൂപീകരിച്ച ഗുജറാത്ത് കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് മിൽക്ക് മാർക്കറ്റിങ്ങ് ഫെഡറേഷന്റെ ചെയർമാനായി 1996 വരെ വർഗ്ഗീസ് കുര്യൻ തുടർന്നു. 1965-ൽ പത്മശ്രീയും 1966-ൽ പത്മഭൂഷണും 1999-ൽ പത്മവിഭൂഷണും നൽകി രാജ്യം വർഗ്ഗീസ് കുര്യനെ ആദരിച്ചു. കൂടാതെ വേൾഡ് ഫുഡ് പ്രൈസ്, മാഗ്സസ്സേ അവാർഡ് തുടങ്ങി നിരവധി പുരസ്കാരങ്ങൾക്കുടമയാണ് വർഗ്ഗീസ് കുര്യൻ. വർഗ്ഗീസ് കുര്യനെ ഡോക്ടർ വർഗ്ഗീസ് കുര്യനാക്കിയത്, 1946-ൽ അദ്ദേഹം പഠിച്ച "മിച്ചിഗൺ സർവ്വകലാശാല" തന്നെയാണ്. 3 ഘട്ടങ്ങളിലായി 1970 മുതൽ 1996 വരെ NDDB വഴി നടപ്പിലാക്കിയ "ഓപ്പറേഷൻ ഫ്ളഡ്" പദ്ധതിയാണ് ഇന്ത്യയെ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ പാലുല്പാദന കേന്ദ്രമാക്കിയതും "ധവളവിപ്ലവം" എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടതും.

1980-ൽ ആരംഭിച്ച 2-ാം ഘട്ടത്തിൽ 43,000 സഹകരണ സംഘങ്ങളും 42,000 ക്ഷീരോൽപാദകരും ഇതിൽ പങ്കാളികളായി. 3-ാം ഘട്ടത്തിൽ 33,000 സഹകരണ സംഘങ്ങളെ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുകയും വനിതകൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകുകയും ചെയ്തു. 2006-ൽ NDDB യിൽ നിന്നും വിരമിച്ച് വിശ്രമജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ഗുജറാത്തിലെ 'നാഡിയാഡ്' ഗ്രാമത്തിൽ വച്ച് ഡോക്ടർ വർഗ്ഗീസ് കുര്യൻ എന്ന കോഴിക്കോട്ടുകാരന്റെ ജീവിതനാടകത്തിന്റെ തിരശ്ശീല വീണു.

Bank of India

Relationship beyond banking

ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ

യു.സി. കോളജ് ശാഖ, ആലുവ

ടെലഫോൺ : 0484 2603838, 2606491

Mob : 9496310982

- സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് നിക്ഷേപം
- ഹ്രസ്വകാല/ദീർഘകാല
- സ്ഥിരനിക്ഷേപങ്ങൾ
- പ്രവാസി (NRE) നിക്ഷേപങ്ങൾ
- റിക്കറിംഗ് നിക്ഷേപങ്ങൾ
- ഇൻഷുറൻസ് പദ്ധതികൾ
- സ്വർണ്ണനാണയങ്ങൾ

- മുതിർന്ന പൗരന്മാർക്ക് കൂടുതൽ പലിശ
- ATM, BTM, Net Banking സൗകര്യങ്ങൾ
- ഭവന വായ്പ
- വാഹന വായ്പ
- വ്യാപാര വായ്പ
- സ്വർണ്ണപ്പണയ വായ്പ
- കാർഷിക വായ്പ

വിശദവിവരങ്ങൾക്ക് മാനേജരുമായി ബന്ധപ്പെടുക.

Faith line

Fr. Sam Oommen
Panackamattam

POOL OF SILOAM

The Gospel according to St. John 9:1-41 presents one of the most powerful miracles of Jesus, the healing of the man who was blind from birth. This passage is not merely a story about physical healing; it is a deep spiritual message about sin, suffering, faith, spiritual blindness, and the transforming power of Christ, who declares, "I am the light of the world" (St. John 9:5). In a world that is filled with confusion, darkness, and spiritual blindness, this passage speaks strongly to the present generation.

1. The Question of Suffering

"As he passed by, he saw a man blind from birth. And his disciples asked him, 'Rabbi, who sinned, this man or his parents, that he was born blind?'" (St. John 9: 2).

The disciples approached suffering with a common human assumption: suffering must be the result of someone's sin. Even today many people think the same way. When someone faces illness, poverty or tragedy, people often ask, "What wrong did they do?"

But Jesus corrected this thinking. He replied, "Neither this man nor his parents sinned, but this happened so that the works of God might be displayed in him" (St. John 9:3).

This statement shifts the perspective from blame to purpose. Sometimes suffering becomes the stage upon which God reveals His glory. In modern society where people are quick to judge others, Jesus teaches compassion instead of condemnation.

2. Jesus the Light of the World

Jesus said, "As long as I am in the world, I am the light of the world" (St. John 9:5).

Light represents truth, guidance, and life. Darkness represents ignorance, confusion, and sin. The world today has more technology than ever before, yet spiritually many people walk in darkness. Information has increased, but wisdom has decreased.

Young people today live in a digital world filled with screens, social media, and endless entertainment. But despite all this, many hearts feel empty and

directionless. The light of Christ alone can illuminate the darkness of human hearts.

Psalm 119:105 reminds us: "Your word is a lamp to my feet and a light to my path." Without the light of Christ, humanity stumbles in moral and spiritual darkness.

3. The Method of the Miracle

Jesus did something unusual. "After saying this, he spit on the ground, made some mud with the saliva, and put it on the man's eyes" (St. John 9:6).

Why did Jesus choose such a method? The act reminds us of creation itself. In Genesis 2:7, God formed man from the dust of the ground. By using mud, Jesus symbolically shows that the Creator Himself is restoring creation. Then Jesus told him, "Go, wash in the Pool of Siloam" (St. John 9:7). The man obeyed without argument. Faith is often expressed through obedience. The miracle did not happen until he obeyed the instruction of Jesus.

In our modern world, people want blessings without obedience. They want miracles without surrender. But the blind man teaches us that faith acts first and sees later.

4. The Reaction of Society

When the man returned seeing, the neighbours were confused. Some said, "Isn't this the same man who used to sit and beg?" Others said, "No, he only looks like him" (St. John 9:8-9).

Transformation often confuses people. When God changes someone's life, society sometimes struggles to accept it. The man boldly declared, "I am the man."

His testimony was simple yet powerful. He did not know complex theology, but he knew what Jesus had done for him.

This is a lesson for believers today. The most powerful witness is a transformed life.

5. Opposition from the Religious Leaders

The Pharisees began to question the miracle because it happened on the Sabbath. Instead of rejoicing that a blind man could now see, they focused on legal rules.

Religion without compassion becomes spiritually blind. They interrogated the man, his parents, and even rejected the miracle.

The healed man boldly replied, "One thing I do know. I was blind but now I see!" (St. John 9:25). This statement has echoed throughout Christian history. Personal experience with Christ cannot easily be denied.

6. Spiritual Blindness

Ironically, the physically blind man gained sight, but the religious leaders

remained spiritually blind. Jesus later said, "For judgment I have come into this world, so that the blind will see and those who see will become blind" (St. John 9:39).

The Pharisees believed they understood God perfectly, yet they rejected the very Son of God standing before them.

Spiritual pride is one of the greatest forms of blindness. Knowledge without humility can block people from seeing the truth.

In the contemporary world, many people claim intellectual superiority. They trust science, philosophy, or human reasoning more than divine revelation. Yet wisdom begins with humility before God.

7. The Journey of Faith

The blind man's understanding of Jesus grew gradually.

First, he called Him "the man called Jesus" (St. John 9:11). Later, he called Him "a prophet" (St. John 9:17). Finally, when Jesus met him again, he declared, "Lord, I believe," and worshiped Him (St. John 9:38).

This shows that faith often grows step by step. Spiritual understanding deepens through experience, reflection, and encounter with Christ.

8. Message for the Present Generation

Today's generation faces a different kind of blindness. It may not be physical blindness, but moral and spiritual blindness.

People can see clearly with their eyes but remain blind in their hearts. They see success but ignore righteousness. They pursue wealth but neglect eternal life.

Jesus still walks through the world looking for those who are spiritually blind. He still offers healing. The mud may represent the trials, struggles, and humbling experiences through which God shapes us.

When people obey Christ and wash in the "Siloam" of faith and repentance, their spiritual eyes begin to open. The story of the man born blind teaches several profound truths:

Suffering can become a channel for God's glory.
Jesus is the light that removes spiritual darkness.
Obedience opens the door to miracles.
Personal testimony is powerful.
Spiritual pride leads to blindness.

The question for every listener today is this: Are we truly seeing, or are we spiritually blind?

May we humbly pray like the healed man and declare, "Lord, I believe"

Reflection

Jose Nadakavukaran George

"COUNT YOUR BLESSINGS" - A PANACEA FOR ALL WORRIES

"Count your blessings" is a trusted remedy for all maladies in our daily life. Count your blessings, is a familiar phrase to express gratitude for positive aspects in our lives, but seldom practised by us. It is to dwell on what we don't have, but focusing on what we do have, such as health, family, basic needs, which bring peace in our lives. Focusing on blessings over obstacles is a conscious choice that can change our outlook. If we could spend time counting our blessings, one by one, rather than obsessing on our obstacles, we would realize how blessed we are in our life. We often take things for granted, the daily favours we receive from God almighty from the moment we wake up in the morning till we go to bed and during our sleep in the night. It is better to be grateful for our blessings than to take them for granted. Suppose, while travelling in our car, if we get a flat tyre, we get annoyed about the flat tyre. But stop for a second and think that at least we are lucky to own a car and should express our gratitude for small blessings we receive daily. When we take something for granted, we do not appreciate it. Sometimes we are not appreciative of our good fortune and blessings until they are gone. A blessing is something that brings you happiness or helps you.

Blessing in disguise:

Two years ago after my brain surgery I was advised by my neurosurgeon to use a walking stick to prevent any possible fall or fractures while walking at my age. I was reluctant to hold the walking stick, as I felt it will make me appear an old man, due to my misplaced pride. But soon I realised that walking stick is a blessing in disguise and a passport to get undue, or rather, often undeserved favours from fellow people. Once I was travelling in a crowded Metro train without any place to sit and cursing myself for my predicament. Though there was another person of my age travelling with me, seeing me standing with a walking stick in an uncomfortable posture in front of a group of lady students, a student felt compassiona towards me and got up from her seat and offered her seat to me, visibly poor old man with a walking stick. Soon I realised, I started getting preferential treatment at long queues at Supermarkets and other crowded places and functions. A walking stick indeed is a blessing in disguise!

Count your blessings to keep depression at bay:

Whenever you feel yourself being sucked into a dark phase of hopelessness and depression, remind yourself that you have a lot to be grateful for at the same time. Whether it is a loving family, supportive friends, food in your belly every night before you sleep, a roof over your head and countless other things, remind yourself that you are better off than so many other people, who do not share your fortune in these domains. Count your blessings for things you are grateful for. If this is practised on a daily basis, indeed it will help us in looking at the brighter side of things in our life.

Life & Living

Dr. Varghese John

The "Eye," and our Ways of Seeing

The eye is the lamp of the body. If your eyes are healthy, your whole body will be full of light. Matthew 6:22-23

The words of Jesus describing the eye as the lamp of the body form part of his Sermon on the Mount. The actual meaning of this verse may often be lost between the literal and figurative meanings of the words. It happens when the word 'eye' is taken literally to mean the organ of sight, and the 'lamp' and its light as having figurative meanings.

The message of the verse becomes clear if the 'eye' is taken to mean our way of seeing and understanding (perception) rather than the organ which helps to see. Jesus points out that it is our perception of things that gives us the light to see and engage with the world around, just as a lamp and its light enable physical seeing.

It may be relevant to see how our way of seeing the world around us has changed drastically over time, and keeps ever changing. Gertrude Stein the American writer explains how human perception itself changed radically in the 20th century.

After her first experience of air travel in 1934, Stein explained how the experience of seeing the earth from the plane represents the characteristic mode of seeing in the twentieth century. It is totally different from the way we see when we travel by road.

Travel by road makes us see objects one after another in a sequence. Travel in a plane gives us an immense panorama of the entire landscape below at every moment.

However, one cannot actually see the entire landscape from the plane at any moment. What one does see depends on what one focusses on and pays attention to.

With the growing use of digital data and social media, our perception of the world is in a way comparable to the complex panorama of the earth seen from above. But our ways of seeing the world and its life are much more intricate. Available to us are countless perspectives on any subject or issue, which gives the impression that we have the best possible perspective on anything.

But what we actually see and understand depends on what we focus on. We sometimes miss the best perspective, sometimes fail to focus on the most relevant, and sometimes feel lost among contradicting views.

When there are serious subjects that affect people and the action required is inconvenient, political strategy often creates new perspectives that take up attention and blur real issues. Matters that have triggered "breaking news" and prime time discussions suddenly lose attention and are left in oblivion. "Building narratives" is a familiar term now, and such "narratives" form a major challenge in forming right perspectives.

The access to diversity of views and sources of information can give an impression of sound awareness. But failure in focussing on what is central and most relevant can make us fail to see what may be most crucial in our social life, personal relationships, and in matters of faith. ◎

Memoir

Dr. Annie David

The Aluva that I Cherish as My Home Town

The carpentry and weaving sheds which stood on the slope of the hill, where the boys had afternoon sessions to learn and practise a craft, are still vivid in my memory. The Alwaye Settlement School was founded with the purpose of not only providing a decent education to the children, but also teaching them a craft in order to help them settle down with the promise of a secure future. It was a place with a vision, run by a bunch of young men who worked with dedication and commitment - a place which upheld Christian values. The furniture which got made in the carpentry sheds and the bed-sheets, table-covers, window-curtain material, towels, etc, which were woven out in the weaving sheds on the Settlement campus, were well-known all over the then-Travancore for their superior quality and durability. Besides, the Settlement had vast areas of paddy-fields and sugarcane and mulberry plantations on the northern side of its property, producing large amounts of rice, jaggery and silkworm cocoons, which were also quite well-known for their quality.

Some of the boys who lived with us in the cottage still come back to my memory quite often, especially the one by name Mathappan from Chalakudy, who held the state championship for many of the track events. He was really tall, and had a good athletic build. Then there was the short boy V.P. Peter, who was Soma's special friend. We used to have the Sunday morning worship every Sunday at the U.C. College chapel (which was the only place for Sunday morning worship that the community had in those days, to be shared by the three denominations), the Orthodox/ Jacobite service early in the morning at 7.00 a.m., to which Appachen, Ammachy, Soma and I went, along with the Orthodox/Jacobite boys from our cottage. We came back and had our breakfast. But the C.S.I. and Marthomite services were later, at 8.30 and 10 respectively, for which the others went after breakfast. At

11.00 a.m. we all assembled at the school for our common Sunday School classes, which started with roll call for all together; then we went to our respective classes. I still remember the day on which I took Soma for the Sunday School for the first time. We all sat together for the roll call. I guess that was the first time that Soma faced a roll call. She noticed that when the names were being called out, each child stood up to give a response. She, obviously, could not make out what was being said. When her name (Susy Thommen) was called out, she sprang up and said "V.P. Peter", her favourite friend's name. Obviously, she thought that one had to give the name of another child, when one's name was called out! Naturally, everyone had a good laugh. What I do remember clearly is that Soma continued to have her innocent smile on her face, while I felt so miserably ashamed of her; I recall how I came back home and complained to Appachen and Ammachy about Soma's shameful (to me) behaviour and threatened that I would never take her along with me for the Sunday School in the future!

On completing my primary education at the Alwaye Settlement Lower Primary School (which in my third year, moved to its own premises close to the High School premises), I was admitted in the Christava Mahilalayam Girls' High School on 1st June 1951. (The Mahilalayam is situated at Thottummukhom, about 5 kilometres from the Aluva town, on the Aluva-Perumbavoor K.S.R.T.C. bus route; at the Thottummukhom junction, one has to take a right turn, and go up the Mahilalayam hill for about a kilometre to reach the school.) I joined the Mahilalayam for my upper primary and secondary education, just four days before my tenth birthday. But before that, certain important changes happened in my life. Sri K.C. Chacko had retired from the U.C. College. Before his retirement, he procured a large piece of land west of the U.C. College. Obviously, he had planned many more institutions, the Settlement being just one of them. If my understanding is right (I hope it is.), the vast area that the Settlement came to inherit was originally part of what Sri Chacko had procured. A Retreat House was another institution that he had planned. He had shared this dream of his with Appachen while he was still working at the U.C. College. But discussions about this with Appachen became much more active after he retired from work. When he finally came off from the U.C. College, he found for himself a home closer to the Settlement where Appachen was employed. His home at the U.C. College was on the first floor of the then north-east hostel (now called Chacko Hostel), the corner room close to the landing of the staircase. His new home was the lone small cottage that existed on the 33-acre 'wilderness' between the U.C. College and the Settlement. Now, he needed money to develop the Retreat House that he envisioned. He sold 4 acres from his vast piece of land, to the U.C. College. (The college later sold it to the Housing Board which laid out on it the colony now known as K.K.P. Nagar.) A new road was constructed between the land that belonged to the college and the land that

became K.K.P. Nagar. This road made a junction on the already existing Aluva-Paravoor Road by taking a turn towards Veliyathunadu. Then it took a turn to the west, cutting across Sri Chacko's land, to go to Veliyathunadu. That part of Sri Chacko's property which lay on the north of this road was then sold/gifted to the Orthodox community of the college, in order to help them construct a church of their own. A wall was built around Sri Chacko's remaining land. A row of housing plots lying to the east of the western wall were then sold to individuals who were interested in having their own houses in the vicinity of the college. Whatever money was raised was needed in legally evicting the 40 unlawful dwellers on Sri Chacko's piece of land.

Sri Chacko was living in his little cottage on this 'wilderness'. But he did not live here for very long. As a young man, he had contracted tuberculosis, which ruined one of his lungs. He had a very precarious physical condition since then and he finally succumbed to his deteriorating health on the 15th of September, 1947. Soon after that, Appachen, while still employed at the Settlement, got engaged in doing the groundwork for developing the Retreat House of Sri Chacko's dreams. In the meantime, the Settlement ran into a financial crisis. Luckily, Appachen came to know about the officials of the Christian Children's Fund, an American educational funding agency, which was operating in Japan, winding up its operations and returning to the West via Bombay in the late forties: Appachen went to Bombay and met them there and brought them to see the Settlement. They were impressed by the work that was being done at the Settlement; they decided to support the Settlement. Thus good times dawned for the Settlement. They appointed Appachen as the first Director of the new Settlement on a fabulous salary and other attractive perks. But Appachen was under pressure to begin work on the Retreat House that Sri Chacko had envisioned. So he decided to entrust the Settlement with his colleagues and to come away. It was a bold plunge into the unknown, turning his back upon a life which had offered to him on a platter, the promise of a very comfortable existence. Well, that is how we left the Settlement on 1st April, 1951, the summer before I joined the Mahilalayam. (By the way, Appachen and Ammachy were both born on 1st April, in 1905 and 1914 respectively.) Soma, Rema and I came with Appachen and Ammachy to live in the little cottage that was left behind by Sri K.C. Chacko. (Kuttymon was born much later, in 1958.) Sri P.C. Kurien, Sri Chacko's nephew, who was practising as an advocate in Madras, came down and spent a couple of months with us, in order to help Appachen with all the legal procedures to evict the unlawful dwellers on Sri Chacko's land. At the end of all the procedures, Appachen was left with a 16-acre piece of property, to begin working on what is now known as the Alwaye Fellowship House. These were the circumstances under which I joined the Mahilalayam on 1st June 1951, four days before my tenth birthday.

(Continued...)

Last Page

M.G. Kuruvilla

THE LAYMAN LOOKS AT "NUMBERS"

The 4th Book in the OT got the name "NUMBERS" because of two Censuses taken during the 40 years' sojourn of Israelites from Egypt to Canaan. The first count was taken when they were in the Sinai Desert. The number of males above 20 years was found to be 603550. They were bound to go for war, if required, during their journey. Even today, military service is mandatory for the youngsters, in Israel.

Chap. 2 says where each tribe had to stay under their assigned flag, when they were camping at a place. The Tabernacle would be at the centre. Chap. 3 is the Census of the Levites to assign their Tabernacle duty. In chap. 4, we see Moses assigning duties to each tribe. In chap. 5 we see a contrast. If a woman was caught in illegal relationship with a man, blame and punishment would be for the woman and the man was left free! Chap. 6 prescribes the rules for the Nazarites, who adopt an ascetic way of life.

Chap. 7 deals with the compulsory contributions to be made by each tribe for the maintenance and functioning of the Tabernacle. It was mandatory that proper accounts were to be maintained. (vs.84-89) In chap. 8 we see how Levites were consecrated for Tabernacle service. They had to join duty at 25 years and retire at 50. Chap. 9 mentions when to start journey and when to rest. Observance of Pesaha is also reiterated. Chap. 10 requires making of two silver trumpets to give commands to the people.

Chap. 11 - People complained about food, and God gave them quails to eat. God told them to select 70 persons to help Moses in administration. In chap. 12 we see Aaron and Miriam talking against Moses, and God punishing Miriam. Chap. 13 & 14 - Moses sent 12 persons to spy the promised land and to give report. Except Joshua and Kaleb, ten persons gave negative reports. It discouraged the people, and so the ten were killed. As the people believed them, God turned their path and made them travel for 40 years in the desert so that all above 20 years at the time of starting the journey perished in the desert. (vs. 14:34) (Can it be true?) Chap. 15 reiterates the command for obeying the divine laws, when they reach Canaan.

In chap. 16, we see a revolt led by Korah, Dathan and Abiram. But the earth swallowed them, 250 were burnt and 14700 perished in a plague. In chap. 17, we see how the selection of Aaron was confirmed through a miracle. Chap. 18 & 19 are instructions to the priests and fixation of their remuneration. In chap. 20, we see a miracle - water is brought out from a rock in Zin desert! Aaron died there and was buried. In chap. 21 we read about snakes attacking the people and how a 'fiery brass serpent' was raised on a pole to save people. Now we can see a monument of this in Jordan, overlooking the desert.

Chap. 22-24 gives the story of King Balak and prophet Balaam. In chap. 25, we see how 24000 people were killed for following the heathen ways of the locals in Moab. Chap. 26 narrates how one more Census was taken in Moab and the number of males above 20 years was found to be 601730. In chap. 27, there is a landmark decision giving right to daughters in a family, if there were no sons. Their marriage outside the tribe was later prohibited, in order to protect the tribe property rights. (ch. 36)

Chap. 28-30 reiterates the directions for offerings and sacrifices. Chap. 31 gives the details of a tragic war with the Midianites. Chap. 32-36 specifies how the besieged land was to be divided among the tribes, how the boundaries were to be set, how the real occupants of the land were to be evacuated, how rights were to be given to Levites, and how "refuge cities" were to be made for murderers to remain safe till the final verdict was made. Murders with intent and without intent were distinguished. It was the 4th generation after Joseph that came to occupy the promised land. All those above 20 years, when they started, perished during the long journey of 40 years!

[continued...]

May 2026/Church Weekly/PRGI No. 3216/1957
Date of Publication : 15/5/2026

Price : Rs. 15/-
Vol. 80
Issue 5

with best compliments from

MRF TYRES
Tyres with Muscle
124, Greams Road, Chennai - 600 006

Printed by Dr. M.I. Punnoose, published by Dr. M.I. Punnoose on behalf of the Alwaye Fellowship House Association, Aluva – 683102 and printed at the Alwaye Press, Friendship House, Aluva – 683101 and published at the Alwaye Fellowship House, U.C. College P.O., Aluva - 683102. Editor: Dr. M.I. Punnoose